

ຄະນະຜູ້ຈັດທຳ ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

Copyright © 2008 by BAPTISTWAY PRESS®.

ສງວນລິກຂະສິດ

ອະນຸຍາດໃຫ້ຄຣິສຕະຈັກເຮັດກັອບປີ້ໄດ້ຕາມຄວາມຕ້ອງການ ເພື່ອໃຊ້ຢູ່ພາຍໃນຄຣິສຕະຈັກ. ຫ້າມຂາຍ, ຫ້າມແຈກຢາຍ, ຫລືໃຊ້ໃນທາງອື່ນ ໂດຍທີ່ບໍ່ໄດ້ຂຽນຄຳຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດເສັງກ່ອນ. ຖ້າຢາກຊາບລາຍລະອຽດເພີ່ມເຕີມກະລຸນາຕິດຕໍ່ໄປທີ່ BAPTISTWAY PRESS, Baptist General Convention of Texas, 333 North Washington, Dallas, TX 75246-1798.

BAPTISTWAY PRESS® is registered in U.S. Patent and Trademark Office.

ຂໍ້ຄວາມພຣະຄຳພີອ້າງອີງໃນບົດຮຽນນີ້ໄດ້ຄັດມາຈາກປຶ້ມພຣະຄຳພີທີ່ໄດ້ບິ່ງຊື່ໄວ້ ລວມທັງການແປ, ແລະວັນທິຈິດທະບຽນສງວນລິກຂະສິດຂອງປຶ້ມພຣະຄຳພີເຫລົ່ານັ້ນ.

ພິມອອກຄັ້ງທຳອິດ: ເດືອນ ມີນາ 2004

BAPTISTWAY Management Team

Executive Director, Baptist General Convention of Texas: Charles Wade
Director, Missions, Evangelism, and Ministry Team: Wayne Shuffield
Director, Bible Study/Discipleship Center: Dennis Parrott

Publishing consultant: Ross West, Positive Difference Communications

Language Materials Team

Teaching Procedures Writer for Lesson 1, 2, 3
Bounhome Phommachanh, Lao-Thai Baptist, San Antonio, Texas
Editor for Lessons 1, 2, 3
Nouanchanh Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Teaching Procedures Writer for Lesson 4, 5, 6
Bounchanh Vongsurith, Lao Congregation of First Baptist Church, Amarillo, TX
Editor for Lessons 4, 5, 6
Nouanchanh Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Teaching Procedures Writer for Lesson 7, 8, 9
Sidney Kahn, Saginaw Community Church, Fort Worth, Texas
Editor for Lessons 7, 8, 9
Nouanchanh Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Teaching Procedures Writer for Lesson 10, 11, 12, 13
Houphanh Vongsurith, First Laotian Baptist Church, Dallas, Texas
Editor for Lessons 10, 11, 12, 13
Nouanchanh Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Facilitator for the LAOTIAN TEAM

Joe Haag, Associate Director, Christian Life Commission, Baptist General Convention of Texas

Patty Lane, Director, Office of Intercultural Initiatives, Baptist General Convention of Texas
Nelda P. Williams, Facilitators Coordinator and Manager, Curriculum Development Office

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ
ບົດຮຽນທີ 1
ການດຳເນີນຊີວິດແບບຄຣິສຕຽນ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ຢາໂກໂບ ບົດທີ 1

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ຢາໂກໂບ ບົດທີ 1

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ຄວາມເຊື່ອທີ່ແທ້ຈິງ ແມ່ນຕ້ອງສະແດງອອກໃນການກະທຳຂອງຊີວິດ.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ພວກເຮົາໄດ້ສະແດງຊີວິດຄຣິສຕຽນອອກໃນຊີວິດປະຈຳວັນແລ້ວບໍ່?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອພິສູດຄວາມຈິງວ່າການສະແດງອອກຂອງເຮົາແມ່ນຊີວິດຄຣິສຕຽນຢ່າງແທ້ຈິງ.

ແຜນສຳລັບການສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ເລົ່າເຮືອງ ທ້າວສະກອຕ ຊຶ່ງຫາກຮຽນຈົບໂຮງຮຽນວິຊາດັບເພີງມາໃໝ່ໆ. ມີທຳອິດທີ່ລາວອອກທຳງານ, ລາວກໍຖືກ ເອີ້ນອອກໄປເຮັດວຽກ ຊຶ່ງເປັນການໄໝ້ໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນຮອບປີ. ເມື່ອມາເຖິງສະຖານທີ່ແລ້ວ ຫົວໜ້າກໍເອີ້ນເອົາ ສະກອຕ ໃຫ້ໄປທຳປະຖົມພະຍາບານຜູ້ຍິງຄົນນຶ່ງ ຊຶ່ງນອນຢູ່ເດີນຫຍ້າ. ສະກອຕ ເປັນຄົນຂີ້ຢ້ານແລະກໍບໍ່ຢາກເຮັດວຽກ ຈຶ່ງເຮັດ ທຳທ່າບໍ່ໄດ້ຍິນສຽງທີ່ຫົວໜ້າເອີ້ນນັ້ນ. ລາວຢ່າງກາຍຄົນເຈັບໄປເສີຍ ເຮັດຄືບໍ່ເຫັນ.

ຖາມ: ສະກອຕໄດ້ຫຍັງ ແດ່ຈາກຄົນເຈັບນັ້ນ? ດີຫລືບໍ່ຖ້າເຮົາຮູ້ແລ້ວແຕ່ບໍ່ຢາກລົງມືກະທຳ?

2. ອະທິບາຍ ວ່າບົດຮຽນວັນນີ້ຈະຮຽນຈາກປຶ້ມຢາໂກໂບ. ປຶ້ມນີ້ມີຊື່ວ່າຄວາມເຊື່ອແລະການປະຕິບັດ. ຢາໂກໂບມັກວາງ ຄຳຖາມເລື້ອຍໆ, ຈະມີດີຫຍັງແດ່ຖ້າຫາກຄົນໆນຶ່ງປະກາດວ່າຕົນເອງມີຄວາມເຊື່ອແຕ່ບໍ່ມີການປະຕິບັດອັນໃດໃຫ້ເຫັນ ເລີຍ?

ນຳພາການສຶກສາພຣະຄຳພີ (ໃຊ້ເວລາ 30 ນາທີ)

3. ໃຫ້ຂຽນລົງໃນກະດານ ລາຍການທີ່ຈະຮຽນໃນວັນນີ້:

- 1) ຈາກຄວາມສົງສັຍກາຍມາເປັນຄວາມເຊື່ອ (1:1)
- 2) ຈຶ່ງຍຶດໝັ້ນ (1:2-4)
- 3) ເມື່ອຂາດສະຕິປັນຍາ (1:5-8)
- 4) ຢາໂອ້ອວດໃນວັດຖຸສິ່ງຂອງ (1:9-11)

- 5) ຈົ່ງອີດທົນຕໍ່ການລໍ້ລວງ (1:12-18)
 - 6) ຄໍາສັ່ງຂອງທ່ານໝໍ້ຈະບໍ່ມີປໂຢດອັນໃດເລີຍ ຖ້າພວກເຮົາຫາກບໍ່ກິນຢາ (1:19-27)
4. ມາເບິ່ງລາຍການອັນທໍາອິດ. ອ່ານຢາໂກໂບ 1:1 ກ່າວຫຍັງ ກ່ຽວກັບຄວາມເປັນມາຂອງຢາໂກໂບ. ເບິ່ງໃນເຈ້ຍບົດຮຽນ.
 5. ຈຸດທີ 2 ໃຊ້ຄໍາວ່າ "ທົດລອງ" ໃຫ້ນັກຮຽນອະທິບາຍ. ໃຫ້ນັກຮຽນອ່ານ 1:2-4 ຖາມນັກຮຽນວ່າ ແມ່ນຫຍັງຄືການທົດລອງທີ່ຄຣິສຕຽນເຮົາພົບພໍ້ຢູ່ເລື້ອງໆ.
 6. ຈຸດທີ 3. ເຊີນຄົນນຶ່ງອ່ານ ຢາໂກໂບ 1:5-8 ແລ້ວຖາມຄໍາຖາມຕໍ່ໄປນີ້:
 - ເປັນຫຍັງຈຶ່ງເປັນການຍາກທີ່ຈະທູນຂໍສະຕິປັນຍາຈາກພຣະເຈົ້າ?
 - ພວກເຮົາຈະມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຢ່າງໃດ ຖ້າພຣະເຈົ້າຫາກປະທານສະຕິປັນຍາໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາແລ້ວ?
 - ແມ່ນຫຍັງຄືສິ່ງທີ່ຜິດພາດ ຖ້າພວກເຮົາຫາກເປັນຄົນສອງລິ້ນ?
 7. ຈຸດທີ 4. ໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານ 1:9-11 ໃນຂັ້ນນີ້ໃຫ້ຄຣູເປັນຄົນອະທິບາຍ ໂດຍອີງໃສ່ເຈ້ຍບົດຮຽນ.
 8. ຈຸດທີ 5. ອ່ານຢາໂກໂບ 1:12-18 ຄຣູຈະອະທິບາຍເໝືອນກັບຈຸດທີ 4. ອະທິບາຍແບບຫຍັງ ແຕ່ວ່າຕ້ອງອີງໃສ່ເຈ້ຍບົດຮຽນ ແລະຄໍາແນະນໍາການສົດສອນ.
 9. ຈຸດທີ 6. ອ່ານຢາໂກໂບ 1:19-21 ເມື່ອອ່ານແລ້ວ ຄຣູຈະຖາມ: ແມ່ນຫຍັງທີ່ເຮັດໃຫ້ທ່ານໃຈຮ້າຍ? ແລ້ວໃຫ້ຖາມຕໍ່ ໄປກ່ຽວກັບການຮ້າຍ ພຣະຄັມພິສອນວ່າຢ່າງໃດ? ຢາໂກໂບສອນເຖິງການເວົ້າ, ການຟັງ ແລະ ການຮ້າຍເພາະຍ້ານ ພວກເຮົາຈະຕົກໄປເປັນເຫຍື່ອຂອງມານຊາຕານ.
 10. ຈຸດສຸດທ້າຍ ແມ່ນການຍົກຕົວຢ່າງ. ອ່ານ ຢາໂກໂບ 1:22-27 ຄຣູຈະອະທິບາຍເຖິງການແຍງກະຈົກ, ແລ້ວຖາມວ່າ: ພວກເຮົາຈະເຮັດຢ່າງໃດ ເມື່ອພຣະຄັມພິເຍືອງໃສ່ບັນຫາທີ່ມີຢູ່ໃນຕົວຂອງພວກເຮົາ?

ຄໍາໝູນໃຈໃນການນໍາໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

11. ນໍາພານັກຮຽນສິນທະນາ ກ່ຽວກັບບົດຮຽນທີ່ຮຽນມາໃນວັນນີ້. ຫ້າທາຍໃນການຄໍາຕັກເຕືອນທີ່ຢາໂກໂບໄດ້ຂຽນຈົດໝາຍນີ້ ເຖິງພວກເຮົາ.
12. ໃຫ້ຄຣູເປັນຜູ້ສະລຸບ ແລ້ວກໍານໍາພານັກຮຽນອະທິຖານ

ດຣ. ບຸນໂຮມ ພິມມະຈັນ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ
ບົດຮຽນທີ 2
ຖ້າເຈົ້າເປັນຄຣິສຕຽນຢ່າງແທ້ຈິງ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ຢາໂກໂບ ບົດທີ 2

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ຢາໂກໂບ ບົດທີ 2

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ແທນທີ່ຈະສະແດງອອກໃນການເຊື່ອສາສນາ, ຄຣິສຕຽນຄວນສະແດງອອກໃນການກະທຳດ້ວຍຄວາມຮັກຄວາມເມດຕາຕໍ່ມວນຊົນທົ່ວໄປ.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ແມ່ນຫຍັງຄືຄວາມເຊື່ອທີ່ໃຊ້ການບໍ່ໄດ້?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຈະພິສູດເຖິງການກະທຳຂອງພວກເຮົາຕໍ່ມວນຊົນທົ່ວໄປ ກ່ຽວກັບຄວາມເຊື່ອທີ່ພວກເຮົາ ມີຢູ່.

ແຜນສຳລັບການສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

13. ເລົ່າເຮືອງນາງ ທີລລີ ທີ່ເຮັດວຽກຢູ່ທີ່ ອາລິງຕັນ, ຮັຖເທັກຊັສ (ເບິ່ງໃນເຈ້ຍບົດຮຽນ)

ນຳພາການສຶກສາພຣະຄຳພີ (ໃຊ້ເວລາ 30 ນາທີ)

14. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ ຢາໂກໂບ 2:1 ການແນະນຳບໍ່ໃຫ້ເລືອກໜ້າຄົນ. (ບໍ່ໃຫ້ມີການລຳອຽງ) ການລຳອຽງແມ່ນການເບິ່ງຄົນ ແຕ່ຂ້າງນອກ ບໍ່ຮູ້ເຖິງຈິດໃຈ ບໍ່ຮູ້ເຖິງພາຍໃນ, ແມ່ນການທຳບາບ. ຈົ່ງເຮັດກັບທຸກຄົນໃຫ້ສເມີພາບ.

15. ທ່ານມີຄວາມຮູ້ສຶກຢ່າງໃດ ໃນເມື່ອມີຄົນມາຢ້ຽມ: ຄົນບໍ່ມີເຮືອນ, ທະນາຍຄວາມ, ເສດຖີ, ຄົນທີ່ສັກລາຍເຕັມຕົວ, ຄົນທຸກ, ຄົນຕ່າງປະເທດ..... (2:1-7) ຖາມ: ທ່ານມີຄວາມຮູ້ສຶກຢ່າງໃດ? ຕ້ອງຣະມັດຣະວັງໃນການສົນທະນາ ເພາະຢ້ານຈະມີຜົນສະທ້ອນ.

16. ຢາໂກໂບ 2:8-13. "ບັນຍັດຂໍ້ໃຫຍ່" ໃຫ້ນັກຮຽນໃຫ້ຄຳຄິດເຫັນໃນບັນຍັດຂໍ້ໃຫຍ່ນີ້. ໃຫ້ຄົນນຶ່ງອີກອ່ານມັດທາຍ 22:37-40. ຂຽນບັນຍັດ 2 ຂໍ້ລົງໃນກະດານ. ສົນທະນາກັນ. ຖາມ: ຖ້າມີຄົນກະທຳຜິດພຽງຂໍ້ດຽວຈະເປັນຢ່າງໃດ? ອ່ານຂໍ້ 13 ຊຶ່ງເປັນຂໍ້ສຳຄັນທີ່ສຸດ. ນັກຮຽນຄິດຢ່າງໃດກັບຂໍ້ນີ້?

17. ໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານ ຢາໂກໂບ 2: 14-26 ຄຣູອາດຈະຊອກຫາຕົວຢ່າງທີ່ດີກວ່າ ມາເປັນອຸທາຫອນສອນໃຈໃຫ້ແກ່ນັກຮຽນ ຖ້າບໍ່ມີກໍໃຫ້ເອົາຕົວຢ່າງຕາມເຈ້ຍບົດຮຽນກໍໄດ້ກ່ຽວກັບ "ຄວາມເຊື່ອແລະການປະຕິບັດ" ອ່ານ ຂໍ້ 14-18 ແລ້ວຂຽນ ລົງໄປມີສິ່ງໃດແດ່ທີ່ຢາໂກໂບໄດ້ຍົກມາເປັນຕົວຢ່າງ.
18. ໃຫ້ອີກຄົນນຶ່ງອ່ານ 2:18-26. ຄຣູຈະອະທິບາຍໃຫ້ລະອຽດແກ່ນັກຮຽນ ຍົກຕົວຢ່າງຂອງອັບຣາຮາມ ແລະນາງຣາທັບ ທີ່ໄດ້ຊ່ອຍສອດແນມສອງຄົນຂອງໂມເຊ ຊຶ່ງໄດ້ສະແດງເຖິງຄວາມເຊື່ອແລະການປະຕິບັດ.
19. ໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານ ໂຣມ 3:28 ແລະອີກຄົນນຶ່ງໃຫ້ອ່ານ ຄາລາເຕັຍ 2:15-16 ເມື່ອຄຣູອະທິບາຍແລ້ວຈຶ່ງກັບມາຫາຢາໂກໂບ 2:18-26. ເປັນຫຍັງພວກເຮົາຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມຮອດດ້ວຍການກະທຳ? ສິນທະນາ.

ຄຳໝາຍໃຈໃນການນຳໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

20. ນຳພາທ້ອງຮຽນແລະໝູນໃຈໃຫ້ມີຄວາມເຊື່ອແລະການປະຕິບັດໄປດ້ວຍ.
21. ເມື່ອຄົນທີ່ມີຄວາມຕ້ອງການຢ່າງແທ້ຈິງເຂົ້າມາຫາພວກເຮົາ, ພວກເຮົາຈະກະທຳຢ່າງໃດ ແລະໃຜຈະເປັນຜູ້ເຮັດ? ເປັນການງ່າຍທີ່ຈະເວົ້າແຕ່ເປັນການຍາກໃນການກະທຳ.
22. ນຳພານັກຮຽນອະທິຖານຕຽມຕົວເຂົ້ານະມັສການ
23. ໃຫ້ໃຜຜູ້ນຶ່ງຕອບແລ້ວກຳນຳພານັກຮຽນອະທິຖານ

ດຣ. ບຸນໂຮມ ພິມມະຈັນ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 3

ຄຳເວົ້າທີ່ສະແດງອອກເຖິງຄວາມເຊື່ອ-ຫລືບໍ່ສະແດງອອກ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ຢາໂກໂບ 3:1-12

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ຢາໂກໂບ 3:1-12

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ຄຳເວົ້າມີພລັງແລະການຮັບໃຊ້ກໍເປັນເຄື່ອງໝາຍຂອງຄວາມເຊື່ອ

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ຄຳເວົ້າຂອງທ່ານໄດ້ສຳແດງອອກເຖິງຄວາມເຊື່ອຫລືບໍ່?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອໃຫ້ເຫັນວ່າແມ່ນຫຍັງຄືຄຳເວົ້າແລະຄຳທີ່ຂຽນໄວ້ກ່ຽວກັບຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຮົາ.

ແຜນສຳລັບການສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ກ່ອນຈະເລີ່ມຕົ້ນຫ້ອງຮຽນ ໃຫ້ຕຽມກະດານຂຽນໃສ່ຫົວຂໍ້ທີ່ວ່າ "ຄຳໝູນໃຈໃນທຸກໆໂອກາດ" ພວກເຮົາໄດ້ຮັບຄຳ ໝູນໃຈມາຈາກໃສຫລາຍກວ່າໝູ່ -- ຈາກທີ່ທ່າງານ, ຈາກເຮືອນ, ຈາກໂບດ, ຈາກຕຸລາດ....? ຄຳໝູນໃຈນັ້ນມີ ຄວາມແຕກຕ່າງກັນບໍ່? ແຕກຕ່າງກັນຢ່າງໃດ? ສິນທະນາກັນ

ນຳພາການສຶກສາພຣະຄຳພີ (ໃຊ້ເວລາ 30 ນາທີ)

2. ຂຽນແຜນການຂອງບົດຮຽນລົງໃນກະດານ
 1. ອັນຕະລາຍໃນການສອນ (3:1-2)
 2. ອຳນາດຂອງລິ້ນ (3:3-9)
 3. ຄົນສອງລິ້ນ (3:10-12)
3. ໃຫ້ນັກຮຽນຄົນນຶ່ງອ່ານ ຢາໂກໂບ 3:1-12. ແຕ່ວ່າກ່ອນຈະອ່ານໃຫ້ເຕືອນນັກຮຽນນັບຄຳວ່າລິ້ນຈະມີຈັກເທື່ອ? ຍົກໃຫ້ເຫັນວ່າລິ້ນມີຄວາມສຳຄັນຫລາຍ. ສຳຄັນຫຍັງແດ່ ໃຫ້ນັກຮຽນອະທິບາຍແລະສິນທະນາຮ່ວມກັນ ເພື່ອໃຫ້ ເຫັນເດັ່ນຊັດຂຶ້ນວ່າລິ້ນມີອຳນາດຫລາຍ

4. ເບິ່ງໃນຈຸດທີ 2 ຂອງແຜນການບົດຮຽນຈະເຫັນອຳນາດຂອງລິ້ນ. ການໃຊ້ຄຳເວົ້າກໍຄືການໃຊ້ລິ້ນ ເປັນສິ່ງສຳຄັນ ຫລາຍ ໂດຍສະເພາະຢ່າງຍິ່ງແມ່ນຢູ່ໃນໂບດ ທີ່ທຳໜ້າທີ່ເປັນຄຣູສອນ. ໃນພຣະ ຄຳພີໃໝ່ໄດ້ຕັກເຕືອນພວກເຮົາ ຫລາຍຄັ້ງເຊັ່ນ:

- ກິຈການ 2:42 "ເຂົາໄດ້ຕັ້ງໝັ້ນຄົງຢູ່ໃນຄຳສອນຂອງພວກອັຄສາວິກ"
- ໂຣມ 2:21-22 "ສັ່ນນັ້ນ ເຈົ້າຊຶ່ງເປັນຜູ້ສອນຄົນອື່ນຈະບໍ່ສອນຕົວເອງຫລື ເຈົ້າຜູ້ທີ່ ປະກາດຕົວເອງວ່າຢ່າ ລັກຊັບເຈົ້າເອງລັກຢູ່ຫລືບໍ່. ເຈົ້າຜູ້ທີ່ໄດ້ບອກວ່າຢ່າຫລິ້ນຊູ້ ເຈົ້າເອງ ຍັງຫລິ້ນຢູ່ຫລືບໍ່"
- 1 ໂກຣິນໂທ 12:27-28 " ຝ່າຍເຈົ້າທັງຫລາຍເປັນພຣະກາຍຂອງພຣະຄຣິດ ແລະທຸກຄົນ ເປັນອະວັຍຍະວະ ສ່ວນນຶ່ງຂອງພຣະກາຍນັ້ນ ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ຕັ້ງໄວ້ ໃນຄຣິສຕະຈັກໃຫ້ ເປັນອັຄສາວິກ, ຜູ້ປະກາດພຣະທັມ, ຄຣູບາອາຈານ....."
- ເອເຟໂຊ 4:11-13 "ຂອງພຣະຣາຊທານຂອງພວກເຮົາແຕກຕ່າງກັນ.....ຄືເຕັມເຖິງຂ ນາດຄວາມສົມບູນ ຂອງພຣະຄຣິດ"
- ໂກໂລຊາຍ 3:16 "ຈົ່ງໃຫ້ພຣະທັມຂອງພຣະຄຣິດ.....ຈົ່ງຮ້ອງເພິ່ງດ້ວຍເພງສັຣເສີນ ເພງນະມັສການ, ແລະເພງຍ້ອງຍໍສັຣເສີນຝ່າຍພຣະວິນຍານ"

ພຣະເຈົ້າຊຶ່ງເອີ້ນພວກເຮົາໃຫ້ມາເປັນຄຣູສອນ, ພວກເຮົາຕ້ອງໄດ້ຮະວັງລິ້ນໃຫ້ຫລາຍທີ່ສຸດ

5. ໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານ ຢາໂກໂບ 3:1-12 ໃຫ້ທຸກຄົນຕັ້ງໃຈຟັງ ໃນການສົມທຽບວ່າມີອັນໃດແດ່? ໃຫ້ເບິ່ງ ໃນເຈ້ຍບົດຮຽນ ແລ້ວອະທິບາຍ.

ຄຳໝູນໃຈໃນການນຳໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

6. ໃຫ້ນັກຮຽນທັນໄປຫາເຈ້ຍບົດຮຽນ ພາກັນຕອບຄຳຖາມ 2, 3, ແລະ 5 ຫລັງຈາກຕອບຄຳຖາມ ພໍສົມຄວນແລ້ວ ຄືວ່າໃຫ້ທຸກຄົນໄດ້ມີການປະກອບສ່ວນ
7. ນຳພາອະທິຖານບົດແລະຕຽມຕົວເຂົ້າເຝົ້າພຣະເຈົ້າຮ່ວມກັນທຸກໆຄົນ.

ດຣ. ບຸນໂຮມ ພິມມະຈັນ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 4

ຢາກມີສັນຕິສຸກບໍ່? ເລີ່ມຕົ້ນໄດ້ດຽວນີ້

- ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:** ຢາໂກໂບ 3:13-4:12
- ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:** ຢາໂກໂບ 3:13-4:12
- ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:** ການເຫັນແກ່ຕົວແລະມີແຕ່ເອົາໃຈຕົນເອງເປັນເຫດກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມຂັດແຍ້ງ ແລະກໍ່ເປັນຊີວິດປະຈຳວັນຂອງຊາວຄຣິສະຕຽນ.
- ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:** ຫລາຍປານໃດພວກເຮົາຜູ້ເປັນປະຊາກອນຂອງພຣະເຈົ້າຄວນຊອກທາງຮ່ວມປຸກສ້າງຮ່ວມກັບຊາວບ້ານທັງຫລາຍ ແທນທີ່ຈະແຍກຕົວເອງຢູ່ຄົນດຽວ ຫລືເປັນຄົນເຫັນແກ່ຕົວ?
- ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:** ເພື່ອບອກເຖິງການເຫັນແຕ່ຕົວ ແລະເອົາແຕ່ໃຈຕົວເອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າຊຶ່ງກໍ່ໃຫ້ມີຄວາມຂັດແຍ້ງເກີດຂຶ້ນກັບຄົນອື່ນໆ ແລະຄຣິສະຕຽນດ້ວຍກັນ.

ໜ້າທີ່ສຳຄັນຂອງຄຣິສະຕຽນທຸກຄົນໃຫ້ເຂົ້າໃຈວ່າ:

- ຍືນຍັນວ່າພຣະຄຳພີເປັນພະລັງອຳນາດທີ່ຈະຊີ້ນຳພາໃນຊີວິດ ແລະການຮັບໃຊ້
- ເສີມຂຍາຍຕົນເອງໃຫ້ໃຫຍ່ຂຶ້ນ ແລະໃຫ້ຄວາມເຊື່ອມີຊີວິດຊີວາ.

ບົດນຳ

ປຶ້ມຢາໂກໂບເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມແນະນຳເຖິງການດຳລົງຊີວິດປະຈຳວັນເພື່ອໃຫ້ມີຄວາມເຊື່ອຢ່າງຖືກຕ້ອງ. ມັນອາດເປັນປຶ້ມເຂົ້າໃຈຍາກຕໍ່ບາງຄົນເພາະວ່າຄຳແນະນຳນັ້ນເປັນສິ່ງຍາກທີ່ຈະເອົາມາປະຕິບັດ ແຕ່ມັນເປັນການດີແລະຖືກ ຕ້ອງໃນຊີວິດຂອງຄຣິສະຕຽນ.

ຢາໂກໂບ 3 ໄດ້ສອນໃຫ້ຜູ້ອ່ານຮຽນບັງຄັບລົ້ນໂດຍກ່າວວ່າລົ້ນບໍ່ມີກະດູກແລະຝິກແອບຍາກທີ່ສຸດ. ພວກເຮົາເວົ້າແຕ່ສິ່ງເປັນປະໂຫຍດເພື່ອໝູນໃຈຄົນອື່ນນັ້ນເປັນສິ່ງສຳຄັນ. ຄຳສອນນີ້ມາຈາກຄຳສອນໃນປຶ້ມສຸພາສິດ 18:21: “ຄວາມຕາຍຄວາມເປັນຢູ່ທີ່ອຳນາດຂອງລົ້ນ ແລະບັນດາຜູ້ທີ່ຮັກມັນກໍ່ຈະກິນຜົນຂອງມັນ” ດັ່ງນັ້ນ, ຈິ່ງລະວັນລົ້ນນ້ອຍໆກ່ອນຈະເວົ້າຫຍັງຂຶ້ນມາ! ການຝຶກສອນນັ້ນເປັນການດີເພື່ອຈະຮຽນເວົ້າແຕ່ສິ່ງເປັນປະໂຫຍດ ເໝືອນກັບການເອົາບັງຫຼາຍໃສ່ປາກມ້າເພື່ອບັງຄັບ ໃຫ້ມ້າໄປຕາມຄຳສັ່ງ. ເຮືອໃຫຍ່ໆກໍ່ຍັງຖືກບັງຄັບໃຫ້ໄປມາດ້ວຍໂບຂັດທ້າຍນ້ອຍໆ. ຖ້າທ່ານບໍ່ສາມາດບັງຄັບລົ້ນໄດ້ກໍ່ມີອັນຕະລາຍເໝືອນໄຟໄໜ້ບຳ. ທ່ານເທົ່ານັ້ນຮູ້ຈັກວ່າຄຳເວົ້າຂອງທ່ານໃຊ້ຍົກຍ້ອງພຣະເຈົ້າຫລືບໍ່ອ່ອນດ່ຳເພື່ອນຄົນອື່ນ. ພວກເຮົາໄດ້ຖືກທ້າທາຍໃຫ້ເລືອກໃຊ້ຄຳເວົ້າດີແລະການປະພຶດລອບລອບ. ຫລາຍໆເທື່ອມະນຸດເຮົາມັກໃຊ້ຄຳເວົ້າດີແລະບໍ່ດີສັບປຸງນປົນກັນເປັນປະຈຳ, ແຕ່ຢາໂກໂບສອນພວກເຮົາໃຫ້ເລືອກເອົາອັນນຶ່ງ ເຮັດດີແລະຊົ່ວພ້ອມກັນບໍ່ໄດ້ເໝືອນກັບນ້ຳຂົມແລະນ້ຳຫວານອອກຮູດຽວກັນບໍ່ໄດ້. ສິ່ງນີ້ສອນໃຫ້ພວກເຮົາມີຊີວິດສູງເພື່ອຈະຢູ່ກັບຄົນອື່ນ ແລະພຣະເຈົ້າຢ່າງສັນຕິສຸກໄດ້.

ແນະນຳການສອນ

ແຜນການສອນ-ວິທີການສອນນັ້ນອາດສາມາດໃຊ້ແຕ່ກຕ່າງກັນ

1. ກ່ອນສອນ:

- ຊອກເອົາຮູບຈາກໜັງສືພິມ ຫລືອິນເຕີເນດຜູ້ມີຊື່ສຽງລ້ຳລວຍ. ເອົາຮູບຂອງຜູ້ນັ້ນຕິດໄວ້ໃຫ້ທຸກຄົນໄດ້ເຫັນ.
- ເອົາເຈ້ງຂນາດ 4 ຄູນ 6 ມາຂຽນໃສ່ຂ້າງໜຶ່ງວ່າ “ປັນຍາຝ່າຍໂລກ-ຄິອິດສາແລະກັດກິນກັນ.” ແລະອີກດ້ານໜຶ່ງອີກວ່າ “ປັນຍາຝ່າຍສວັນ-ຄິຄວາມບໍ່ຮືສຸດແລະສັນຕິສຸກ”

2. ແບ່ງຫ້ອງຮຽນເປັນສອງກຸ່ມ ໃຫ້ປິ່ນໜ້າໃສ່ກັນ. ບອກໃຫ້ກຸ່ມໜຶ່ງເປັນຕົວແທນເຖິງປັນຍາຝ່າຍໂລກ ແລະອີກກຸ່ມໜຶ່ງ ເປັນຕົວແທນເຖິງປັນຍາຝ່າຍສວັນ. ບອກໃຫ້ສອງກຸ່ມນີ້ສຶກສາ ຢາໂກໂບ 3:13-14:12 ແລ້ວເອົາມາລາຍງານຕໍ່ກັນແລະກັນຟັງ.

3. ຮ້ອງຂໍໃຫ້ຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງອ່ານ ຢາໂກໂບ 3:13-16 ບອກໃຫ້ສະມາຊິກຟັງເຖິງປັນຍາຝ່າຍໂລກແລະປັນຍາຝ່າຍສວັນ. ຕັ້ງຄຳຖາມຂຶ້ນມາເພື່ອໃຫ້ສະມາຊິກຕອບວ່າເປັນຫຍັງຄົນເຮົາມັກຊອກເອົາປັນຍາຝ່າຍໂລກນີ້ແທນທີ່ຈະເອົາປັນຍາຝ່າຍສວັນ?

4. ຮ້ອງໃຫ້ຄົນໃດຄົນໜຶ່ງອ່ານ ຢາໂກໂບ 3:17-18 ອອກສຽງແຮງໆ ບອກໃຫ້ຄົນຟັງເຖິງປັນຍາຝ່າຍສວັນ. ບອກໃຫ້ຄົນໃດຄົນໜຶ່ງລາຍງານເຖິງເລື່ອງຄຸນນະວຸດທິຈາກການອ່ານ 3:17. ບອກວ່າຄົນທີ່ເອົາປັນຍາຝ່າຍສວັນນັ້ນໄດ້ເອົາພຣະເຈົ້າເປັນ ຕົວຢ່າງໃນຊີວິດ.

5. ຕັ້ງຄຳຖາມວ່າ ເຫດຜົນທີ່ກໍ່ໃຫ້ມີການວິວາດຜິດຖຽງກັນນັ້ນເກີດມາຈາກຫຍັງ? ບອກໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມສົນທະນາກັນ ແລະເອົາມາລາຍງານໃຫ້ຫ້ອງຮຽນຟັງນຳ.

ດຣ. ບຸນ ວົງສຸຣິດທ໌

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ
ບົດຮຽນທີ 5
ມີຊີວິດຢູ່ເໝືອນວ່າພຣະເຈົ້າບໍ່ສຳຄັນ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:	ຍາໂກໂບ 4:13—5:6
ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:	ຍາໂກໂບ 4:13—5:6
ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:	ມີຊີວິດຢູ່ເໝືອນກັບວ່າບໍ່ຕາຍຈັກເທື່ອແລະທ້ອມໂຮມຊັບສິນເໝືອນກັບວ່າສິ່ງຂອງເປັນສິ່ງສຳຄັນໃນຊີວິດ ເຫັນວ່າເປັນການໂງ່ຫລາຍຊຶ່ງຢາກມີຊີວິດໂດຍບໍ່ມີພຣະເຈົ້າ.
ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:	ໃນທາງໃດຄົນເຮົາກາຍເປັນໂງ່ເພາະຖືວ່າຄົນເຮົາເພິ່ງຕົນເອງໄດ້ ແລະມີຊີວິດຢູ່ໂດຍບໍ່ສົນໃຈເຖິງເຮືອງພຣະເຈົ້າ.
ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:	ເພື່ອໃຫ້ຮູ້ເຖິງວິທີທາງເພື່ອຈະໃຊ້ເວລາ ແລະຊັບສິນຢ່າງສລຽວສລາດແທນດີຈະເປັນຄົນໂງ່

ໜ້າທີ່ສຳຄັນຂອງຄຣິສຕຽນທຸກຄົນໃຫ້ເຂົ້າໃຈວ່າ:

- ຍິນຍັນວ່າພຣະຄຳພີເປັນພະລັງອຳນາດທີ່ຈະຊີ້ນຳພາໃນຊີວິດ ແລະການຮັບໃຊ້
- ເສີມຂຍາຍຕົນເອງໃຫ້ໃຫຍ່ຂຶ້ນ ແລະໃຫ້ຄວາມເຊື່ອມີຊີວິດຊີວາ.

ບົດນຳ

ມັນເປັນການເຂົ້າໃຈຜິດໃນເມື່ອອ່ານປຶ້ມຍາໂກໂບເພາະເຫັນວ່າເວົ້າແຕ່ທາງລົບ ແລະການລົງໂທດ. ແຕ່ເຫັນວ່າການເຂົ້າໃຈວ່າຜິດນັ້ນບໍ່ຖືກຕ້ອງ. ຕໍ່ລົງໂປນີ້ແມ່ນຂໍ້ທີ່ສອນເຖິງພຣະຄຸນ.

- “ແຕ່ຖ້າຄົນໃດໃນພວກທ່ານຂາດສະຕິປັນຍາ ກໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນທູນຂໍຈາກພຣະເຈົ້າ ຜູ້ຊົງໂຜດປະທານໃຫ້ແກ່ຄົນທັງປວງດ້ວຍພຣະກະຣຸນາແລະບໍ່ຊົງກ່າວຕີ ແລະຜູ້ນັ້ນກໍຈະໄດ້ຮັບສິ່ງທີ່ທູນຂໍ” (ຍກບ 1:5)
- “ແຕ່ຖ້າຄົນໃດໃນພວກທ່ານຂາດສະຕິປັນຍາ ກໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນທູນຂໍຈາກພຣະເຈົ້າ ຜູ້ຊົງໂຜດປະທານໃຫ້ແກ່ຄົນທັງປວງດ້ວຍພຣະກະຣຸນາແລະບໍ່ຊົງກ່າວຕີ ແລະຜູ້ນັ້ນກໍຈະໄດ້ຮັບສິ່ງທີ່ທູນຂໍ” (ຍກບ 1:12)
- “ການປະທານອັນດີທຸກຢ່າງ ແລະຂອງປະທານອັນດີເລີດທຸກຢ່າງຍ່ອມມາແຕ່ທາງເທິງແລະລົງມາຈາກພຣະບິດາແຫ່ງບັນດາດວງສວ່າງ ໃນພຣະບິດານັ້ນບໍ່ມີການປ່ຽນແປງ ແລະບໍ່ມີເງິນເນື່ອງຈາກການຊົງຫມູນວຽນ” (ຍກບ 1:17)

- “ຈົ່ງນ້ອມໃຈຮັບເອົາພຣະທັມທີ່ປູກຝັງໄວ້ແລ້ວນັ້ນ ຊຶ່ງສາມາດຊ່ອຍຈິດວິນຍານຂອງພວກທ່ານໃຫ້ພົ້ນໄດ້” (ຍກບ 1:21)
- “ແຕ່ຜູ້ທີ່ພິຈາລະນາເບິ່ງໃນພຣະບັນຍັດອັນດີທີ່ສຸດ ຊຶ່ງເປັນພຣະບັນຍັດທີ່ໃຫ້ມີເສຣີພາບ ແລະຕັ້ງຢູ່ໃນພຣະທັມບັນຍັດນັ້ນ ຜູ້ນັ້ນບໍ່ເປັນຜູ້ທີ່ໄດ້ຍິນແລ້ວຫລົງລືມໄປ ແຕ່ເປັນຜູ້ຂັບຕາມ ຜູ້ນັ້ນແຫລະ, ຈະໄດ້ຮັບຄວາມສຸກໃນກິຈການຂອງຕົນ” (ຍກບ 1:25)
- “ພວກພື້ນຖານທີ່ຮັກຂອງເຮົາເອີຍ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງເລືອກຄົນຍາກຈົນໃນໂລກໃຫ້ເປັນຄົນຮຸ່ງມີຝ່າຍຄວາມເຊື່ອ ແລະໃຫ້ເປັນຜູ້ຮັບແຜ່ນດິນ ຊຶ່ງພຣະອົງຊົງສັນຍາໄວ້ວ່າຈະປະທານໃຫ້ແກ່ຄົນທັງຫລາຍທີ່ຮັກພຣະອົງນັ້ນມາເປັນມໍຣະດົກບໍ່ແມ່ນຫລື” (ຍກບ 2:5)
- “ຄວາມເມດຕາຍອມມີຊັບຊະນະເໝາະກິດການພິພາກສາ” (ຍກບ 2:13)
- “ແຕ່ສະຕິບັນຍາທີ່ມາແຕ່ເບື້ອງເທິງນັ້ນ ກ່ອນອື່ນກໍເປັນບໍຣິສຸດແລ້ວຈຶ່ງປະກອບດ້ວຍຄວາມສົງບສຸກ ສຸພາບ ແລະຍອມຟັງງ່າຍ ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມເມດຕາແລະໃຫ້ຜົນດີ ບໍ່ເລືອກຫນ້າຄົນແລະບໍ່ຫນ້າຊື່ໃຈຄົດຜູ້ສ້າງສັນຕິສຸກຫວ່ານຢ່າງສັນຕິ ຈຶ່ງໄດ້ເກັບກຽວຄວາມຊອບທັມ” (ຍກບ 3:17-18)
- “ເຈົ້າທັງຫລາຍຈຶ່ງເຂົ້າໃກ້ພຣະເຈົ້າ ແລະພຣະອົງຈະສະເດັດມາໃກ້ພວກເຈົ້າ ຄົນບາບທັງຫລາຍເອີຍ, ຈຶ່ງຊໍາຮະມີໃຫ້ສະອາດ ແລະຄົນສອງໃຈຈຶ່ງຊໍາຮະໃຈຂອງຕົນໃຫ້ບໍຣິສຸດ” (ຍກບ 4:8)

ຂໍ້ທີ່ເອົາໃຫ້ເຫັນໃນຂ້າງເທິງນີ້ໄດ້ບອກໃຫ້ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນວ່າຢ້ຽມຢາໂກໂບນີ້ບໍ່ເປັນຄໍາສອນໃນທາງລົບ ແຕ່ໄດ້ເວົ້າເຖິງທາງບວກສ່ວນຫລາຍຊຶ່ງເປັນຈິດໃຈປ່າວປະກາດຂ່າວປະເສີດຂອງຄຣິສະຕຽນ. ຄວາມເວົ້າໝູນໃຈໄດ້ຊັບຊ້ອນກັບຄວາມຕິຊົມເປັນເຫດໃຫ້ຜູ້ອ່ານມັກເຂົ້າໃຈຜິດວ່າ ຢາໂກໂບໄດ້ເວົ້າເຖິງພຣະຄຸນທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ເອົາມາໃຊ້ໃນຊີວິດຂອງຄຣິສະຕຽນເຮົາ.

ແນະນໍາການສອນ

ແຜນການສອນ-ວິທີການສອນນັ້ນອາດສາມາດໃຊ້ແຕກຕ່າງກັນ

1. ຕັ້ງຄໍາຖາມວ່າ, ທ່ານຄິດວ່າຄົນໃນປະເທດອະເມຣິກາໃຊ້ເວລາຂອງຕົນເອງເຮັດຫຍັງແດ່? ໃຫ້ຂຽນຄໍາຕອບໃສ່ກະດານເຊັ່ນ: ເຮັດວຽກ, ກິນແລະດື່ມ, ເຮັດວຽກບ້ານ, ຫລິ້ນກິລາແລະອື່ນໆ...
2. ຂໍໃຫ້ແຕ່ລະຄົນເອົາໃຈຈິດຈໍຕໍ່ຂໍ້ສໍາຄັນໃນບົດຮຽນວັນນີ້.
3. ຮ້ອງຂໍໃຫ້ສະມາຊິກໃນຫ້ອງອ່ານ ຢາໂກໂບ 4:13-14. ໃຫ້ຫວນຄິດຄືນຫລັງວ່າທ່ານຕັດສິນໃຈສໍາຄັນໃນຊີວິດເຖິງການໃຊ້ເວລາ ແລະຊັບສິນໃນເຣື່ອງຂ້າງຫລຸ່ມນີ້:
 - ທ່ານຈະໄປເຂົ້າໂຮງຮຽນຢູ່ໃສ ແລະຈະຮຽນວິຊາຫຍັງ?
 - ທ່ານຈະແຕ່ງງານກັບໃຜ?
 - ທ່ານຈະເຮັດວຽກອັນໃດ?
 - ທ່ານຈະຕັ້ງຖິ່ນຖານຢູ່ໃສ?
 - ທ່ານຈະຢູ່ຮ່ວມກັບຄົນກຸ່ມໃດ?

- ທ່ານຈະສັກຮັບໃຊ້ໃນພະແນກໃດໃນຄຣິສຕະຈັກ?
 - ທ່ານຈະຖວາຍເພື່ອພາຣະກິດຂອງພຣະເຈົ້າໃນຄຣິສຕະຈັກເທົ່າໃດ?
4. ຖາມວ່າເວລາທ່ານຕັດສິນໃຈເຮັດອັນໃດອັນນຶ່ງທ່ານໄດ້ເອົາພຣະເຈົ້າເປັນຫລັກຫລີບໍ່?
5. ຮ້ອງຂໍໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ ຢາໂກໂບ 4:15-17. ຖາມວ່າເວລາວາງແຜນຈະເລີ້ມຕົ້ນບ່ອນໃດ? ການວາງແຜນນັ້ນຕ້ອງເລີ້ມຈາກພຣະເຈົ້າກ່ອນໝູ່. ຖາມວ່າເຮັດຢ່າງໃດທ່ານຈະຮູ້ຈັກເຖິງນ້ຳພຣະທັຍຂອງພຣະເຈົ້າໃນຊີວິດຂອງທ່ານ?
6. ຮ້ອງຂໍໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານ ຢາໂກໂບ 5:1-3. ເວົ້າເຖິງຄວາມແຕກຕ່າງຂອງການຮັກເງິນຄຳ ແລະການທ້ອນເງິນໄວ້ໃນຍາມຈຳເປັນເພື່ອວຽກງານຂອງຕົນເອງ ແລະພາຣະກິດໃນຄຣິສຕະຈັກ?
7. ຮ້ອງຂໍໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານ ຢາໂກໂບ 5:4-6. ໃຫ້ເວົ້າຫຍໍ້ໃນຕອນນີ້ເພື່ອຈະເອົາມາປະກອບໃຊ້ໃນຊີວິດປະຈຳວັນໄດ້? ຖ້າວ່າທ່ານ ຢາໂກໂບມີຊີວິດຢູ່ ແລະນຶ່ງໃນຫ້ອງຮຽນວັນນີ້ເພິ່ນອາດຖາມດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:
- ການກະທຳຂອງທ່ານຕໍ່ຄົນອື່ນນັ້ນເປັນຢ່າງໃດ?
 - ທ່ານເຫັນຄົນທຸກຍາກນັ້ນເປັນຄົນມີໂຊກຊາຕາດີບໍ່ແມ່ນບໍ່?
 - ທ່ານບໍ່ເອົາຫົວຊາຕໍ່ການຊ່ວຍເຫລືອຄົນອື່ນເພາະທ່ານຄິດວ່າທ່ານອາດບໍ່ໄດ້ຫຍັງຄືນມາແມ່ນບໍ່?

ດຣ. ບຸນ ວົງສຸຣິດທ໌

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 6

ມີຊີວິດຢູ່ໃນກຸ່ມຄຣິສະຕຽນ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:

ຍາໂກໂບ 5:7-20

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:

ຍາໂກໂບ 5:7-20

ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:

ກຸ່ມຄຣິສະຕຽນທີ່ແທ້ຈິງນັ້ນບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່ເປັນຄົນອີກກຸ່ມໜຶ່ງເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ແມ່ນກຸ່ມຄຣິສະຕຽນຜູ້ມີຄຸນນະວຸດທິອັນດີທີ່ປະກອບດ້ວຍຄວາມເຊື່ອ.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:

ໃນກຸ່ມຄຣິສະຕຽນອັນແທ້ຈິງແມ່ນຜູ້ມີຄຸນນະວຸດທິ ພວກເຮົາຄວນຢາກໃຫ້ເປັນຢ່າງໃດ? ພວກເຮົາຄວນເຮັດຫຍັງແດ່?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:

ເພື່ອສຳຮວດເບິ່ງຄຸນນະວຸດທິໃນຄຣິສະຕະຈັກ ແລະໃນກຸ່ມສຶກສາພຣະຄຳພີວ່າໄດ້ເຮັດຕາມຄຳແນະນຳຂອງຍາໂກໂບນັ້ນຫລືບໍ່.

ໜ້າທີ່ສຳຄັນຂອງຄຣິສະຕຽນທຸກຄົນໃຫ້ເຂົ້າໃຈວ່າ:

- ຍືນຍັນວ່າພຣະຄຳພີເປັນພະລັງອຳນາດທີ່ຈະຊີ້ນຳພາໃນຊີວິດ ແລະການຮັບໃຊ້
- ເສີມຂຍາຍຕົນເອງໃຫ້ໃຫຍ່ຂຶ້ນ ແລະໃຫ້ຄວາມເຊື່ອມີຊີວິດຊີວາ.

ບົດນຳ

ຍາໂກໂບ 5:7-20 ໄດ້ສອນໃຫ້ຮູ້ວ່າຄຣິສະຕຽນເປັນເໝືອນທິມກິລາ. ແຕ່ລະຄົນມີພາກສ່ວນເຮັດໃຫ້ທິມໄດ້ຮັບຊັບຊ້ອນຊະນະຄືຕ້ອງເຮັດວຽກຮ່ວມກັນ. ມັນເປັນຄວາມຈິງເຊັ່ນກັນໃນເມື່ອພວກເຮົາຮ່ວມຈິດຮ່ວມໃຈອະທິຖານເພື່ອຄົນເຈັບ ຫລືຊ່ອຍເຫລືອຜູ້ຍາກຈົນເພື່ອພວກເຮົາຈະມີໂອກາດຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ ພວກເຮົາຕ້ອງຮ່ວມກັນແທ້ໆ.

ການແປໃນພາສາອັງກິດບໍ່ສາມາດອະທິບາຍໃຫ້ເຂົ້າໃຈເຖິງຄຳເວົ້າວ່າ “ທ່ານ” ໃນປຶ້ມຍາໂກໂບ 5:7,8-10, 12, ແລະ 16. ທ່ານໃນຕອນນີ້ແມ່ນເວົ້າເຖິງພວກທ່ານ ເປັນແນວນີ້ກໍຫລາຍມີຫລາຍຄົນ ບໍ່ແມ່ນແຕ່ລະບຸກຄົນ. ຄວາມໝາຍອັນຖືກເປັນຄຳສັ່ງໃຫ້ທຸກຄົນເປັນຄົນທີ່ມີຄວາມ “ອິດທິນ, ຈິດໃຈແຂ້ມແຂງ....ຢ່າມັກຈົມວ່າ....ເອົາຜູ້ປະກາດພຣະທັມເປັນຕົວຢ່າງ...ຢ່າສາບານ...ສາລະພາບຄວາມຜິດບາບຕໍ່ກັນແລະກັນ, ແລະກໍອ້ອນວອນເພື່ອກັນແລະກັນຢູ່ສເມີ.”

ມັນບໍ່ເປັນການດີທີ່ແຕ່ລະຄົນໄດ້ຮັບຄວາມສຳເລັດເປັນຕົວໃຜຕົວມັນ ແຕ່ພວກເຮົາຄວນຊ່ວຍກັນຊູແຮງ ພ້ອມກັນແລ່ນໄປຫາຫລັກຊັບຮ່ວມກັນເປັນທິມກໍດີກ່ວາ-ໃຫ້ຮູ້ວ່າແຕ່ລະຄົນມີພາກສ່ວນເຮັດໃຫ້ທິມງານເຂົ້າໄປຫາເສັ້ນຫລັກຊັບແຫ່ງຊີວິດ.

ຄຣິສະຕຽນໃໝ່ອາດມີຄວາມແປກໃຈໃນເມື່ອຮູ້ວ່າຊີວິດຄຣິສະຕຽນບໍ່ແມ່ນພຽງສແວງຫາຄວາມຈິງເທົ່ານັ້ນ. ຄຣິສະຕຽນອາດຮູ້ໂສກຈຳເປັນຕ້ອງຖືກເຕືອນເຖິງເລື່ອງນີ້ເປັນປະຈຳ. ຕາມປະເພນີແລະສັງຄົມແລ້ວມະນຸດເຮົາມັກເປັນຄົນເຫັນແກ່ຕົວ ມັກເອົາຕົວລອດເປັນຍອດດີ. ພວກເຮົາຕ້ອງເຂົ້າໃຈດີວ່າ ການເພິ່ງພາອາສັຍກັນແລະກັນນັ້ນເປັນສິ່ງສຳຄັນ ເໝືອນມີສຸພາສິດ

ໃນພາສາອັງກິດວ່າ, “ພອງນ້ຳເຮັດໃຫ້ເຮືອພູຂຶ້ນ.” ການມີຄວາມຄິດເອົາຕົວເອງກ່ອນໝູ່ນັ້ນບໍ່ເປັນປະໂຫຍດຕໍ່ທີມງານອັນໃດທັງສິ້ນ. ແຕ່ໃນເມື່ອຖືວ່າຄົນອື່ນສຳຄັນໃນທີມງານແລ້ວພຣະເຈົ້າກໍປະທານຄວາມສຳເລັດໃຫ້ແກ່ທີມງານນັ້ນ. ການທີ່ເປັນຫ່ວງເປັນໃຍຕໍ່ຄົນອື່ນເຮັດໃຫ້ຄວາມຕ້ອງການຂອງຕົນເອງໄດ້ຜິດຕອບແທນເໝືອນກັນ.

ການສ້າງເປັນກຸ່ມນັ້ນບໍ່ໄດ້ມີແຕ່ໃນປຶ້ມຂອງຢາໂກໂບ ແຕ່ຍັງມີຢູ່ໃນການຂຽນຂອງອາຈານໂປໂລ ເພິ່ນໄດ້ສອນໃຫ້

ຄຣິສະຕຽນ ຮັບພາຣະຕໍ່ກັນແລະກັນເພື່ອໃຫ້ກົດຄຳສັ່ງຂອງພຣະຄຣິດສຳເລັດ. (ຄາລາຕຽນ 6:2). ນັ້ນເປັນຄຳສັ່ງໃຫ້ຮັກກັນແລະກັນ (ໂຍຮັນ 13:34) ໃນປຶ້ມພິລິບປອຍ 2:4 ໄດ້ສອນໃຫ້ຄຣິສະຕຽນບໍ່ໃຫ້ສແວງຫາຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ ແຕ່ສອນໃຫ້ເປັນຫ່ວງຕໍ່ຄົນອື່ນດ້ວຍ. ຢາໂກໂບ 5:20 ໄດ້ບອກໃຫ້ຄຣິສະຕຽນຊ່ອຍເຫລືອອ້າຍນ້ອງຜູ້ຫລົງຜິດໃຫ້ກັບຄືນດີ. ຄາລາຕຽນ 6:1 ສອນໃຫ້ເຮັດ “ເຈົ້າທັງຫລາຍຜູ້ຢູ່ຝ່າຍວິນຍານ ຈຶ່ງຊ່ອຍຄົນຢ່າງນັ້ນດ້ວຍຄວາມອ່ອນສຸພາບໃຫ້ກັບຄືນດີມາໃໝ່.”

ແຜນການສອນ-ວິທີການສອນນັ້ນອາດສາມາດໃຊ້ແຕກຕ່າງກັນ

1. ຊອກເອົາຮູບຕົ້ນໄມ້ໃຫຍ່ທີ່ມີຊື່ວ່າ Redwood ຈາກຮັດຄາລິຟໍເນັຽມາໃຫ້ຄົນເບິ່ງ. ຖາມວ່າມີຜູ້ໃດເຄີຍເຫັນຕົ້ນໄມ້ຂະນິດນີ້ບໍ່? ອະທິບາຍວ່າຕົ້ນໄມ້ຂະນິດນີ້ມີຄວາມສູງເຖິງ 379 feet. ຕົ້ນໄມ້ນີ້ບໍ່ພຽງແຕ່ມີຄວາມສູງເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ເຫັນວ່າມີຮາກເລິກແລະເກາະກັນໃນພື້ນດິນເພື່ອໃຫ້ມີຄວາມສາມາດຕໍ່ຕ້ານກັບລົມພະຍຸໃຫຍ່ໄດ້. ເຫັນວ່າຕົ້ນໄມ້ຂະນິດນີ້ບໍ່ເກີດຢູ່ໃຜຢູ່ມັນ ແຕ່ເກີດເປັນໝູ່.
2. ຕັ້ງຄຳຖາມວ່າ, ຄຣິສະຕຽນເຮົາເປັນເໝືອນຕົ້ນໄມ້ນີ້ຢ່າງໃດ? ຫລັງຈາກສົນທະນາກັນແລ້ວໃຫ້ບອກວ່າພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເອີ້ນເອົາພວກເຮົາມາໃຫ້ຢູ່ໂດດດ່ຽວ. ພວກເຮົາຜູ້ເປັນຄຣິສະຕຽນຄວນຢູ່ຮ່ວມກັນກັບຄຣິສະຕຽນຄົນອື່ນ. ໃນປຶ້ມຢາໂກໂບໄດ້ສອນພວກເຮົາວ່າກຸ່ມຄຣິສະຕຽນຄວນຢູ່ດ້ວຍກັນໃນສີ່ຢ່າງ: 1. ຮຽນເປັນຄົນອິດທິນ, 2. ເຮັດໃຫ້ເປັນບ່ອນທີ່ຄົນອື່ນເຊື່ອຖືແລະວາງໃຈໄດ້, 3. ຈັດໃຫ້ມີການອ້ອນວອນຂຶ້ນ, ແລະ 4. ເປັນບ່ອນໃຫ້ຄວາມບອດພ້ອມແກ່ທຸກໆຄົນ.
3. ຕັ້ງຄຳຖາມຂຶ້ນມາວ່າ ເວລາໃດທ່ານໝົດຄວາມອິດທິນ? ຈັດໃຫ້ຈັບກຸ່ມສອງຄົນຂຶ້ນໄປ ຫລັງຈາກສົນທະນາກັນແລ້ວບອກໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມລາຍງານໃຫ້ທຸກຄົນຟັງ.
4. ເຊິນໃຫ້ຄົນໃດຄົນນຶ່ງອ່ານ ຢາໂກໂບ 5:7-11. ບອກວ່າພວກເຮົາຕ້ອງມີຄວາມອິດທິນເໝືອນຊາວນາລໍຖ້າຝົນຕົກລົງມາ. ຢາໂກໂບສອນບໍ່ໃຫ້ເປັນຄົນມັກຈົມມັກວ່າຕໍ່ກັນ. ໃນເມື່ອພວກເຮົາມີຄວາມອິດທິນພວກເຮົາສາມາດແກ້ຂັ້ນຂັດແຍ້ງຫລືບັນຫາອັນສັບສົນໄດ້ດີ. ພວກເຮົາຄວນປະໃຫ້ການຕັດສິນນັ້ນເປັນທຸຣະຂອງພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ.
5. ໃຫ້ຄົນໃດຄົນນຶ່ງອ່ານ ຢາໂກໂບ 5:12 ແລະຄົນນຶ່ງອີກອ່ານ ມັດທາຍ 5:33-37. ບອກໃຫ້ຄຣິສະຕຽນເປັນຄົນສັດຊື່ຕໍ່ຄອບຄົວ, ເພື່ອນຜູ້, ເພື່ອນຮ່ວມງານ ແລະສະມາຊິກໃນຄຣິສຕະຈັກດຽວກັນ.
6. ບອກໃຫ້ທວນຄິດເຖິງຄຳເວົ້າດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

- ຄຳເວົ້າຂອງທ່ານທີ່ເອີ້ນວ່າແມ່ນັ້ນເປັນຄວາມຈິງຕອດໄປບໍ່?
 - ທ່ານເປັນຄົນສັດຊື່ຕໍ່ຄົນອື່ນໃນຊີວິດບໍ່?
 - ມີຫຍັງທ່ານຍັງເຊື່ອງໄວ້ບໍ່ໃຫ້ຄົນອື່ນຮູ້ນຳ, ບໍ່ໃຫ້ພຣະເຈົ້າຮູ້, ແລະຈາກຕົນເອງດ້ວຍ?
7. ຮ້ອງຂໍໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານ ຢາໂກໂບ 5:13-18 ທີ່ເວົ້າເຮືອງການອ້ອນວອນ. ເຊີນໃຫ້ຜູ້ໃດຜູ້ນຶ່ງແບ່ງປັນເຖິງການອ້ອນວອນສ່ວນຕົວຂອງຕົນ.
8. ຕັ້ງຄຳຖາມວ່າ, ທ່ານຈະໃຫ້ຄະແນນຳການອ້ອນວອນຂອງທ່ານຂະໜາດໃດໃນຊີວິດ?
- ທ່ານໄດ້ອ້ອນວອນນອກຈາກເວລາກິນເຂົ້າແລະເວລານອນບໍ່?
 - ທ່ານມີເວລາຈັດໄວ້ສຳລັບອ້ອນວອນບໍ່?
 - ທ່ານໃຫ້ຄະແນນການອ້ອນວອນຂອງທ່ານຢ່າງໃດ? ດີຫລາຍ, ດີ, ພໍປານກາງ, ແລະບໍ່ດີ.
9. ຮ້ອງຂໍໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານ ຢາໂກໂບ 5:19-20 ແລະຄົນອື່ນອ່ານ ຄາລາເຕັງ 6:1. ເຊີນໃຫ້ມີຜູ້ແບ່ງປັນ.

ດຣ. ບຸນ ວົງສຸຣິດທ໌

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ
ບົດຮຽນທີ 7
ໃຫ້ພຣະທັມແຫ່ງຊີວິດເປັນສູນກາງຂອງຊີວິດ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: 1 ໂຢຮັນ 1:1—2:2

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: 1 ໂຢຮັນ 1:1—2:2

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ການຮັບເອົາຊີວິດທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງປະທານຜ່ານພຣະບຸດ ເປີດທາງໃຫ້ພວກເຮົາໄດ້ມີຊີວິດ

ໃນຄວາມສາມັກຄີກັບພຣະອົງ.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ການໃຫ້ພຣະຄຣິດເປັນຈຸດສູນກາງຂອງຊີວິດພວກເຮົາມີຄວາມໝາຍແນວໃດ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອພິຈາລະນາເບິ່ງວ່າຊີວິດຂອງຂ້ອຍມີພຣະຄຣິດເປັນຈຸດສູນກາງຫລືບໍ່.

ແຜນສຳລັບການສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ຊວນນັກຮຽນຄິດເຖິງເວລາພວກເຂົາເຈົ້າໄປຊື້ຮິດ. ຖາມ: ເປັນຫຍັງທ່ານຈຶ່ງຂັບຮິດລອງເບິ່ງກ່ອນ? ນຳພາໃຫ້ໄປເຖິງຄຳຕອບທີ່ວ່າ: ເພື່ອຄວາມແນ່ໃຈວ່າຮິດນັ້ນຈະດີສົມຄວາມຕັ້ງໃຈໄວ້ ຫລືສົມກັບຄຳໂຄສະນາຂອງຜູ້ຂາຍ.
2. ກ່າວວ່າ: ພຣະຄຳພີໄດ້ໃຫ້ວິທີທາງທີ່ພວກເຮົາສາມາດຮູ້ວ່າຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຮົານັ້ນສົມກັບສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງຕັ້ງໃຈໄວ້ ແລະສົມກັບຄວາມອ້າງຂອງພວກເຮົາ. ໃນບົດຮຽນນີ້, ພວກເຮົາຈະສຶກສາຕໍ່ເຮືອງຄວາມເຊື່ອທີ່ແທ້ຈິງ ແລະເລີ້ມສຶກສາ 1 ໂຢຮັນ ແລະ “ການທົດສອບເບິ່ງຄວາມເຊື່ອແທ້.”

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30 ນາທີ)

3. ກ່ອນການສຶກສາພຣະທັມໃນຂໍ້ 5, 6, 8, ແລະ 10, ບອກນັກຮຽນໃຫ້ສັງເກດເບິ່ງວ່າ: ຜູ້ໃດ, ແມ່ນຫຍັງ, ເວລາໃດ, ແລະວິທີໃດ.
4. ໃຫ້ນັກຮຽນທຸກຄົນອ່ານ 1 ໂຢຮັນ 1:2—2:2 ແບບງຽບສຳລັບຕົວເອງ.
5. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານດັ່ງ 1 ໂຢຮັນ 1:1-4. ໃຫ້ນັກຮຽນຕອບຕາມລຳດັບຄຳຖາມຕໍ່ໄປນີ້:
 - ກ. ຜູ້ໃດ? (ໂຢຮັນ, ຜູ້ຂຽນ; ພຣະທັມແຫ່ງຊີວິດ, ພຣະບຸດພຣະເຈົ້າ, ພຣະເຢຊູ; ພຣະເຈົ້າ, ພຣະບິດາ; ພວກຜູ້ອ່ານ; ຄຣິສຕຽນອື່ນໆ)

- ຂ. ແມ່ນຫຍັງ? (ການສ້າງໂລກ; ຄໍາພະຍານຂອງໂຢຮັນເຣື້ອງພຣະເຢຊູ; ການສາມັກຄີທັມ; ຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີ)
- ຄ. ເວລາໃດ? (ແຕ່ປະຖົມມະການ; ເວລາທີ່ຜ່ານມາ; ປະສົບການກັບພຣະຄຣິດທີ່ຜ່ານມາ ແລະປັດຈຸບັນ
ຂອງ ໂຢຮັນ; ໂຢຮັນໄດ້ປະກາດ; ນິຣັນດອນການ; ການສາມັກຄີທັມໃນປັດຈຸບັນ ແລະ ອະນາຄົດ)
- ງ. ວິທີໃດ? (ວິທີທີ່ໂຢຮັນມີປະສົບການກັບພຣະເຢຊູຜູ້ເປັນເນື້ອໜັງ; ວິທີທີ່ຄວາມຍິນດີ ຂອງໂຢຮັນໄດ້ຄົບບໍຣິບູນ)
6. ສລຸບສິ່ງທີ່ໄດ້ພົບພໍ້. ໃຊ້ບົດຮຽນເພື່ອອະທິບາຍຄໍາເວົ້າຕໍ່ໄປນີ້: ພຣະທັມ, ຊີວິດ, ສາມັກຄີທັມ, ຄວາມຍິນດີ.
7. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ 1 ໂຢຮັນ 1: 5-7. ພານັກຮຽນຕອບຕາມລໍາດັບຄໍາຖາມຕໍ່ໄປນີ້:
- ກ. ຜູ້ໃດ? (ໂຢຮັນ, ຜູ້ຂຽນ; ພຣະເຈົ້າໃນພຣະຄຣິດ, ຄຣິສຈັກ; ພຣະເຢຊູຄຣິດ, ຜູ້ຊອບ ທັມ)
- ຂ. ແມ່ນຫຍັງ? (ພຣະກິດຕິຄຸນ; ແສງສວ່າງ; ຄວາມມືດ; ການຕົວະ; ການດໍາເນີນຊີວິດ; ຄວາມສັມພັນ; ໂລຫິດພຣະຄຣິດ; ຄວາມບາບ; ຄວາມຈິງ)
- ຄ. ເວລາໃດ? (ໄດ້ຍິນພຣະຄໍາ: ການປະກາດພຣະຄໍາໃນປັດຈຸບັນແລະອະນາຄົດ; ປະສົບ ການໃນປັດຈຸບັນ ແລະອະນາຄົດ.
- ງ. ວິທີໃດ? (ໄດ້ຍິນພຣະຄໍາ; ຢ່າງໃນຄວາມມືດ; ຢ່າງໃນຄວາມສວ່າງນໍາໄປສູ່ການສາ ມັກຄີທັມ)
8. ສລຸບສິ່ງທີ່ໄດ້ພົບພໍ້. ໃຊ້ບົດຮຽນເພື່ອອະທິບາຍຄໍາເວົ້າຕໍ່ໄປນີ້: ການດໍາເນີນຊີວິດ; ແສງສວ່າງແລະ ຄວາມມືດ; ການຕົວະ ແລະຄວາມຈິງ; ການລໍ້ລວງ.
9. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ 1 ໂຢຮັນ 1:8—2:2. ພານັກຮຽນຕອບຕາມລໍາດັບຄໍາຖາມຕໍ່ໄປນີ້:
- ກ. ຜູ້ໃດ? (ພວກເຮົາ, ພຣະເຢຊູຄຣິດ, ທະນາຍຄວາມ, ພຣະເຈົ້າພຣະບິດາ, ພວກເຮົາ, ໂລກນີ້)
- ຂ. ແມ່ນຫຍັງ? (ຄວາມບາບ; ຄວາມຊອບທັມຂອງພຣະເຈົ້າ, ຄວາມສັດຊື່; ການອະພັຍ ບາບ; ຄວາມຈິງ ແລະຄວາມຫລອກລວງ; ການຕອບຂອງພວກເຮົາກັບພຣະເຈົ້າ ເຣື້ອງຄວາມບາບ)
- ຄ. ເວລາໃດ? (ໂອກາດຂອງຄວາມບາບຂອງເຮົາ, ໂອກາດການປະຕິເສດວ່າບໍ່ແມ່ນ ຄວາມຜິດບາບ)
- ງ. ວິທີໃດ? (ການຖວາຍບູຊາຂອງພຣະຄຣິດ, ທະນາຍຄວາມ; ການສາຣະພາບ; ການບໍ່

ຍອມຮັບວ່າເປັນຄວາມບາບ; ການຮັບຮູ້ຄວາມບາບນຳໄປສູ່ການຊຳຮະລ້າງແລະ
ຄວາມຊອບທັມ)

10. ສລຸບສິ່ງທີ່ໄດ້ພົບພໍ້. ໃຊ້ບົດຮຽນເພື່ອອະທິບາຍຄຳເວົ້າຕໍ່ໄປນີ້: ການສາຮະພາບຜິດບາບ, ການ
ຊຳຮະລ້າງ, ການຍົກຜິດບາບ, ທະນາຍຄວາມ.

ນຳພຣະທັມໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

11. ໃຫ້ທຸກຄົນພິສູດເບິ່ງຄວາມເຊື່ອຂອງຕົນເອງດ້ວຍການຕອບຄຳຖາມຕໍ່ໄປນີ້ຢູ່ໃນໃຈຂອງຕົນ:

ກ. ຂ້ອຍໄດ້ຮັບພຣະຄຣິດມາເປັນພຣະຜູ້ໄຜດແລະພຣະເຈົ້າຫລືບໍ່?

ຂ. ຊີວິດຂອງຂ້ອຍໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ...

(1) ຂ້ອຍຮັກພຣະເຈົ້າຈົນສຸດໃຈບໍ່?

(2) ຂ້ອຍຮັກຄົນອື່ນໆຈົນສຸດໃຈບໍ່?

(3) ຂ້ອຍເຊື່ອຟັງພຣະຄຣິດຈົນເປັນນິສັຍໃນຊີວິດບໍ່?

ດຣ. ສິດນິ ຄານ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ
ບົດຮຽນທີ 8
ຮູ້ວ່າພວກເຮົາຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: 1 ໂຢຮັນ 2:3-27

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: 1 ໂຢຮັນ 2: 3-27

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ການຈະຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າແທ້ໝາຍບໍ່ຢູ່ທີ່ການເຊື່ອຟັງພຣະອົງ, ການ
ພົວພັນຮັກແພງກັບຄົນ

ອື່ນໆ, ແລະເຊື່ອວ່າພຣະເຢຊູຊົງເປັນພຣະຄຣິດແທ້.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ພວກເຮົາຈະຮູ້ວ່າພວກເຮົາຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າໄດ້ຢ່າງໃດ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອພິຈະຣະນາເບິ່ງວ່າຂ້ອຍຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າແທ້ບໍ່.

ແຜນສຳລັບການສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ກ່ອນເລີ່ມການຮຽນໃຫ້ຕຽມ:

ກ. ກະດາດນຶ່ງແຜ່ນພັບເຄິ່ງ ແລະຢູ່ຂ້າງໃນໃຫ້ຂຽນຂໍ້ຄວາມນີ້ໃສ່ “ການຮູ້ພຣະເຈົ້າຈະເກີດຜົນ
ທາງຄວາມເຊື່ອ, ຄວາມຮັກ, ແລະການເຊື່ອຟັງ” ແລ້ວປິດໄວ້. ຕຽມເຈັ້ງໃຫ້ຄົບຈຳນວນນັກຮຽນ
ທີ່ມີຢູ່ໃນຫ້ອງຂອງທ່ານ ແລ້ວຢາຍໃຫ້ນັກຮຽນຜູ້ລະອັນເວລາເຂົາເຈົ້າເຂົ້າມາຫ້ອງຮຽນ.

ຂ. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານຂໍ້ພຣະຄຳພີທັງຫລາຍໃນຂໍ້ທີ 8 ຂອງແຜນສຳລັບການສອນນີ້.

ຄ. ເວລາໄວ້ເພື່ອການຕອບຄຳຖາມ.

2. ຊອກນັກຮຽນສອງຄົນມາເປັນຕົວສະແດງປະກອບ. ຜູ້ນຶ່ງໃຫ້ເປັນເຈົ້າຂອງບ້ານ ແລະອີກຜູ້ນຶ່ງໃຫ້
ເປັນຊ່າງແປງທໍ່ນ້ຳ. ເມື່ອຖືກຈ້າງໃຫ້ເຮັດວຽກ, ຊ່າງແປງທໍ່ນ້ຳທຳທ່າວ່າຕົວເອງຮູ້ເຮືອງແປງທໍ່ດີ
ແຕ່ລາວໄດ້ເຮັດນ້ຳຮົ່ວຖ້ວມເຮືອນ. ເຈົ້າ ຂອງບ້ານສະແດງຄວາມບໍ່ພໍໃຈ
ເພາະການງານຂອງນາຍຊ່າງບໍ່ໄດ້ສົມກັບຄວາມເວົ້າວ່າຕົວເອງຮູ້ວຽກດີ.

3. ຂຽນ: ຄວາມເຊື່ອ, ຄວາມຮັກ,
ແລະການເຊື່ອຟັງໃສ່ກະດານໂດຍໃຫ້ລຽນກັນລົງແຕ່ລະຄວາມຕາມຕົວຢ່າງນີ້:
ຄວາມເຊື່ອ ຄວາມຮັກ ການເຊື່ອຟັງ

4. ໃຫ້ທຸກຄົນເປີດກະດາດທີ່ໄດ້ຮັບເວລາມາເຖິງທ້ອງຮຽນ. ໃຫ້ໂອກາດເພື່ອອອກຄວາມເຫັນ. ບາງຄົນອາດຈະເຫັນພ້ອມກັບຂໍ້ຄວາມນັ້ນ ແລະບາງຄົນອາດຈະບໍ່ເຫັນພ້ອມ. ບອກວ່າໃນ 1 ໂຢຮັນ, ຄວາມເຊື່ອ, ຄວາມຮັກ, ແລະການ ເຊື່ອຟັງ ແມ່ນທາງດຽວທີ່ເຮົາຈະຮູ້ວ່າ ເຮົາຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າຢ່າງແທ້ຈິງ.

ນໍາພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30 ນາທີ)

5. ບອກວ່າ: ໂຢຮັນໂຕ້ຖຽງກັບຄົນທີ່ອ້າງວ່າເຂົາຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າແຕ່ຂາດຄວາມເຊື່ອ, ຄວາມຮັກ, ແລະການເຊື່ອຟັງໃນ ຊີວິດ.
6. ແບ່ງກະດານເປັນສອງພາກ; ພາກນຶ່ງໃສ່ຫົວຂໍ້ “ຮູ້ແທ້” ແລະອີກພາກນຶ່ງໃສ່ “ເວົ້າວ່າຮູ້.” ພານັກຮຽນເບິ່ງ 1 ໂຢຮັນ 2:3-6. ພານັກຮຽນເບິ່ງຄວາມແຕກຕ່າງຂອງຄົນສອງພວກນີ້, ບັນທຶກໄວ້.

7. ຖາມ:

- ກ. ທ່ານຄິດວ່າ 1 ໂຢຮັນເວົ້າເຖິງຫຍັງແດ່ ຈາກຄໍາວ່າ “ດໍາເນີນຊີວິດ”? (ຊີວິດໂດຍທົ່ວໄປ)
- ຂ. ການດໍາເນີນຊີວິດຄຣິສຕຽນທີ່ຖືກຕ້ອງມີລັກສະນະຢ່າງໃດ?

ບອກວ່າ: ບຸກຄົນທີ່ຮູ້ພຣະຄຣິດແທ້ຈະເຊື່ອຟັງພຣະຄຣິດຈົນເປັນນິສັຍ (“ດໍາເນີນຊີວິດ”).

ການເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າເປັນ

ຫລັກຖານວ່າຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ເຕີບໃຫຍ່ແລະຄົບຖ້ວນໃນຄົນນັ້ນ.

8. ແບ່ງໃຫ້ຫລາຍໆຄົນອ່ານພຣະຄໍາຕໍ່ໄປນີ້ ແລະໃຫ້ຜູ້ຟັງສັງເກດໃຫ້ດີ: ພຣະບັນຍັດທິສອງ 6:4-5; ມັດທາຍ 22:37-40; ມາຣະໂກ 12: 29-31; ລູກາ 10:27; ໂຢຮັນ 13:34-35; 15:12,17.
9. ໃຊ້ບົດຮຽນ ແລະຂໍ້ຄວາມທີ່ຂຽນໄວ້ໃນກະດານ (ຂໍ້ 6) ຊ່ວຍໃນການປຽບທຽບ ຜູ້ທີ່ດໍາເນີນຊີວິດໃນຄວາມສວ່າງ ແລະຜູ້ທີ່ດໍາເນີນຊີວິດໃນຄວາມມືດ.

10. ອະທິບາຍ 2: 12-14;

ເພີ່ມວ່າໂຢຮັນຍັງຍືນກັບຜູ້ທີ່ຮູ້ຈັກພຣະຄຣິດຢ່າງແທ້ຈິງວ່າພວກເຂົາມີຫຍັງແດ່. ຖາມ: ສໍາ

ລັບຜູ້ທີ່ອ້າງວ່າຮູ້ຈັກພຣະຄຣິດແຕ່ບໍ່ມີຄວາມເຊື່ອ ຄວາມຮັກແລະການເຊື່ອຟັງ ຈະເປັນຢ່າງໃດ?
(ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນ).

11. ໃຊ້ 2:15-16 ເພື່ອຊ່ວຍນັກຮຽນອະທິບາຍຄວາມໝາຍຂອງຄຳວ່າ “ໂລກ”
ແລະສິ່ງຂອງທີ່ຢູ່ໃນໂລກນີ້ວ່າມີຫຍັງແດ່ ເມື່ອປຽບທຽບ ກັບສິ່ງຕ່າງໆໃນ 2:12-14.
12. ອະທິບາຍ 2: 18-27; ໂຢຮັນເວົ້າເຖິງຜູ້ທີ່ອ້າງວ່າພວກເຂົາຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າແລະພຣະຄຣິດວ່າ ພວກ
ເຂົາບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະ ເຈົ້າ ແລະເປັນຜູ້ຕໍ່ສູ້ພຣະຄຣິດ; ພວກເຂົາເວົ້າຕົວະ ແລະປະຕິເສດພຣະຄຣິດວ່າ
ບໍ່ຊົງເປັນພຣະເຈົ້າຢ່າງຄົບບໍລິບູນ. ຖາມ:
ມີຄຳສອນຂອງຜູ້ຕໍ່ສູ້ພຣະຄຣິດແນວໃດແດ່ທີ່ປາກົດໃຫ້ເຫັນໃນສັມຍນີ້?
13. ອະທິບາຍວ່າໂຢຮັນສອນໃຫ້ຜູ້ອ່ານທັງຫລາຍເຮັດຫຍັງແດ່ເພື່ອຕໍ່ສູ້ຄຳສອນຂອງຜູ້ຕໍ່ສູ້ພຣະຄຣິດ
ໃນ 2:18-27 (ໂດຍສະເພາະໃນ 2: 24, 27).

ນຳພຣະທັມໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

14. ພານັກຮຽນພິຈາລະນາຕົວເອງຢ່າງງຽບງ່ວາ ຊີວິດແຕ່ລະຄົນໄດ້ມີຜົນສົມກັບເປັນຜູ້ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ
ຢ່າງແທ້ຈິງບໍ່ (ເບິ່ງ ຄວາມເຊື່ອ ຄວາມຮັກ, ແລະການເຊື່ອຟັງໃນຊີວິດ).
ເຊີນທຸກຄົນໃຫ້ເຮັດໃນສິ່ງທີ່ພຣະວິນຍານ ກຳລັງນຳພາ ໃນຂະນະນີ້.

ດຣ. ສິດນີ ຄານ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ
ບົດຮຽນທີ 9
ກ້າວໄປສູ່ອະນາຄົດດ້ວຍຄວາມໝັ້ນໃຈ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: 1 ໂຢຮັນ 2:28-3:10

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: 1 ໂຢຮັນ 2: 28-3:10

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ພວກເຮົາສາມາດຕຽມຕົວເພື່ອອະນາຄົດໂດຍດຳເນີນຊີວິດຢ່າງລູກພຣະເຈົ້າໃນມື້ນີ້.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ພວກເຮົາຈະກ້າວໄປສູ່ອະນາຄົດດ້ວຍຄວາມໝັ້ນໃຈໄດ້ຢ່າງໃດ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຫາວິທີທາງທີ່ຈະກ້າວໄປສູ່ອະນາຄົດດ້ວຍຄວາມໝັ້ນໃຈ.

ແຜນສຳລັບການສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ໃຊ້ຄຳຖາມນີ້ເພື່ອເລີ່ມການສອນ: ເປັນຫຍັງທ່ານຄິນມັກອ່ານຄຳທຳນຽມໃນໜັງສືພິມ? ເປັນຫຍັງບາງຄົນເອົາໄຊນ້ອຍຫ້ອຍໃສ່ຮິດ? ໃຊ້ເວລາສິນທະນາທາຄຳຕອບຮ່ວມກັນວ່າເປັນຫຍັງບາງຄົນຢາກໄດ້ໂຊກໄດ້ລາບ ຫລືຢາກ ຮູ້ອະນາຄົດຂອງຕົວເອງ. ແນະນຳວ່າການມີຄວາມໝັ້ນໃຈໃນແຜນການອັນດີເລີດຂອງພຣະເຈົ້າ ສຳລັບມະນຸດມີຄຸນຄ່າຫລາຍກວ່າສິ່ງຂອງທີ່ເຊື່ອກັນວ່າຈະນຳໂຊກມາໃຫ້; ຫລາຍຄົນຄິດວ່າພວກເຂົາສາມາດຄວບຄຸມອະນາຄົດຂອງຕົນເອງໄດ້ດ້ວຍສິ່ງນັ້ນໆ. ແຈ້ງວ່າ ການສຶກສາພຣະທັມໃນມື້ນີ້ແມ່ນເຮືອງອັດສາວິກໂຢຮັນຕ້ອງການໃຫ້ຜູ້ອ່ານທັງຫລາຍໄດ້ໝັ້ນໃຈໃນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30 ນາທີ)

2. ຂຽນຫົວຂໍ້ໃຫຍ່ຂອງບົດຮຽນນີ້ໃສ່ກະດານ:
ກ້າວໄປສູ່ອະນາຄົດດ້ວຍຄວາມໝັ້ນໃຈ (1 ໂຢຮັນ 2:28—3: 10)
(1) ໝັ້ນໃຈເພາະການເຂົ້າສິນ (2:28-29)
(2) ໝັ້ນໃຈໃນຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງ (3:1-3)
(3) ໝັ້ນໃຈໃນຄວາມທຽງທັມຂອງພຣະອົງ (3:4-10)

ແນະນຳວ່າ ຄວາມໝັ້ນໃຈແມ່ນຄຳຂວັນໃນພຣະຄຳພາກນີ້.

3. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ 1 ໂຢຮັນ 2:28-29. ຖາມ: ເປັນຫຍັງໂຢຮັນຈຶ່ງເອີ້ນພວກຜູ້ອ່ານທັງຫລາຍວ່າ “ລູກນ້ອຍທັງຫລາຍ.” ແນະນຳ: ບາງທີ່ເພາະໃນຕອນນີ້ໂຢຮັນມີອາຍຸຫລາຍແລ້ວ ຫລືຜູ້ອ່ານອາດຈະເປັນຜູ້ເຊື່ອໃໝ່. ຖາມ: ໂຢຮັນໄດ້ບອກຫຍັງກັບພວກເຂົາເຈົ້າ ເພື່ອຈະໄດ້ມີຄວາມໝັ້ນໃຈ. ສົນທະນາເຣື່ອງ ການເຂົ້າສົນທິສັນຕິພາບໃຫ້ມີຄວາມໝັ້ນໃຈຢ່າງໃດ.
4. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ 1 ໂຢຮັນ 3: 1-3 ແລະສັງເກດເບິ່ງວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສຳແດງຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງຕໍ່ພວກເຮົາຢ່າງໃດ. ໃຫ້ເວລາຕອບ (ພວກເຮົາເປັນ “ບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ”). ໃຊ້ຄຳອະທິບາຍໃນບົດຮຽນຊ່ວຍໃນຕອນນີ້. ສົນທະນາວ່າຜູ້ທີ່ມີຄວາມຫວັງຈະຊຳຮະລ້າງຕົນເອງວິທີໃດ. ແນະນຳເພີ່ມເຕີມວິທີທີ່ຈະຮັກສາຊີວິດໃຫ້ບໍ່ຮີບສຸດ.
5. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ 1 ໂຢຮັນ 3:4-10 ໃນຂະນະທີ່ທຸກຄົນຕັ້ງໃຈຟັງວ່າພຣະຄຳເວົ້າຫຍັງກ່ຽວກັບຄວາມບາບ. ແລ້ວໄປເບິ່ງ 1 ໂຢຮັນ 1:8 ທີ່ບອກວ່າເຮົາທັງຫລາຍມີຄວາມບາບໝົດທຸກຄົນ; ປຽບທຽບພຣະທັມຂໍ້ນີ້ໃສ່ 1 ໂຢຮັນ 3:4, 6, ແລະ 9 ຊຶ່ງເວົ້າເຖິງຜູ້ທີ່ເຮັດຄວາມຜິດບາບເປັນນິສັຍ. ບອກໃຫ້ທຸກຄົນເຂົ້າໃຈວ່າ ເຖິງບາງຄັ້ງຄົນຄຣິສຕຽນໄດ້ຫລົງເຮັດບາບ ແຕ່ຄວາມບາບບໍ່ໄດ້ຄວບຄຸມຊີວິດພວກເຂົາ ເພາະເຂົາເປັນລູກພຣະເຈົ້າແລ້ວ; ໃຊ້ຄຳອະທິບາຍໃນບົດຮຽນເພື່ອຊ່ວຍຄວາມເຂົ້າໃຈ.
6. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ 1 ໂຢຮັນ 3:10. ຖາມ: ພຣະຄຳຂໍ້ນີ້ແຍກລູກພຣະເຈົ້າອອກຈາກລູກມານວິທີໃດ? (ລູກພຣະເຈົ້າເຮັດຄວາມທ່ຽງທັມ, ຮັກອ້າຍນ້ອງຜູ້ເຊື່ອດ້ວຍກັນ). ເຕືອນທຸກຄົນວ່າການເຮັດຄວາມທ່ຽງທັມບໍ່ໄດ້ຊ່ວຍເຮົາໃຫ້ໄດ້ເປັນລູກພຣະເຈົ້າ ເພາະພວກເຮົາໄດ້ມາເປັນລູກພຣະເຈົ້າໂດຍທາງຄວາມເຊື່ອໃນອົງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ແລະລູກພຣະເຈົ້າຈະເຮັດແຕ່ສິ່ງທ່ຽງທັມແລະຮັກອ້າຍນ້ອງຄຣິສຕຽນດ້ວຍກັນ. ນັ້ນຄືຈຸດສຳຄັນທີ່ໂຢຮັນຢາກໃຫ້ຜູ້ອ່ານເຂົ້າໃຈ.

ນຳພຣະທັມໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

7. ຖາມ: ມີຫຍັງອີກແດ່ໃນພຣະຄຳຕອນນີ້ ທີ່ຈະຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຮົາມີຄວາມໝັ້ນໃຈກັບອະນາຄົດ? (ພວກເຮົາເປັນລູກພຣະເຈົ້າ; ພວກເຮົາເພິ່ງພຣະຄຣິດກ່ຽວກັບຄວາມບາບ; ພວກເຮົາສາມາດຕຽມຕົວເພື່ອອະນາຄົດໂດຍດຳເນີນຊີວິດດ້ວຍຄວາມສັດຊື່, ເຮັດໃນສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລະຮັກຄົນອື່ນໆ)

8. ນໍາພາການສົນທະນາເພື່ອຫາວິທີທີ່ຈະສະແດງຄວາມຮັກກັບຄົນອື່ນໆໃນຄຣິສຕະຈັກຫລືໃນກຸ່ມສຶກສາພຣະຄົມພີ. ຊຽນຄໍາເຫັນຕ່າງໆໃສ່ກະດານໄວ້; ຫລັງຈາກນັ້ນຊັກຊວນນັກຮຽນວ່າ ສັບດາຈະມາເຖິງນີ້ພວກເຮົາຈະນໍາຫຍັງໄປປະຕິບັດກ່ອນໝູ່.

ດຣ. ສິດນີ ຄານ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 10

ຮັກກັນດ້ວຍການກະທຳ

- ຂໍ້ພຣະຄຳສຳລັບບົດຮຽນນີ້:** 1 ໂຢຮັນ 3:11-18; 4:7-12, 19-21
- ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳສຳລັບ:** 1 ໂຢຮັນ 3:11--4:21
- ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້:** ການສຳຄັນໃນການເປັນຄຣິສຕຽນຕ້ອງຮັກດ້ວຍການກະທຳ
- ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ:** ເປັນຫຍັງພຣະຄຳສຳລັບນີ້ຈຶ່ງສອນວ່າຮັກແທ້ຕ້ອງມີການປະຕິບັດ?
- ຈຸບສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:** ເພື່ອສອບເບິ່ງຮັກແທ້ຂອງເຮົາທີ່ກ່າວຄືພຣະເຈົ້າຮັກເຮົາບໍ່?

ຄຳນຳ

ຈົດໝາຍຂອງໂຢຮັນຕອນນີ້ໄດ້ສອນຄຣິສຕຽນໃຫ້ຮັກກັນດ້ວຍການກະທຳດີຕໍ່ກັນແລະກັນ ຫາກເປັນການບໍ່ດີກໍບໍ່ສົມຄວນຈະເຮັດ, ໂຢຮັນໄດ້ຍົກຕົວຢ່າງການເຮັດຊົ່ວຂອງກາອິນໃຫ້ເຫັນ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ເຮົາເອົາແບບຢ່າງຂອງກາອິນ ໂຢຮັນເປັນຫ່ວງພື້ນືອງຄຣິສຕຽນ ເພາະວ່າການຮຽນຕາມແບບຢ່າງຂອງຄົນຊົ່ວນັ້ນງ່າຍກວ່າການເອົາແບບຢ່າງຂອງຄົນດີ.

ຮັກບໍ່ແມ່ນກຽດຊັງ 1 ໂຢຮັນ 3:11-18

ກ. ຄຳວ່າ “ໄດ້ຍິນໄດ້ຟັງຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນເດີມແລ້ວ” (ຂໍ້ 11). ເປັນກົດໝາຍເດີມ ດັ່ງນັ້ນການກ່າວຂອງໂຢຮັນຈຶ່ງບໍ່ເປັນຄຳສັ່ງຂອງໂຢຮັນ ແຕ່ເປັນກົດໝາຍຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນເດີມ, ເປັນກົດໝາຍຂອງພຣະເຈົ້າບັງຄັບຄົນທີ່ເຊື່ອໃຫ້ຮັກກັນແລະກັນ ໂດຍບໍ່ມີເງື່ອນໄຂ ເພາະວ່າທຸກຄົນເປັນຄົນໃນຄອບຄົວຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ຂ. ກາອິນ, ອາເບນ ແມ່ນລູກຂອງທ່ານອາດາມແລະເອວາ. ກາອິນແລະອາເບນສອງອ້າຍນ້ອງກໍຮັກແລະນັບຖືພຣະເຈົ້າຈຶ່ງນຳເຄື່ອງຖວາຍແດ່ພຣະອົງ ແຕ່ພຣະເຈົ້າຊົງພໍພຣະທັຍນຳເຄື່ອງຖວາຍຂອງອາເບນ (ປຖກ 4). ດ້ວຍເຫດນີ້ກາອິນຜູ້ເປັນ ອ້າຍຈຶ່ງຂ້າມຊາຍຂອງຕົນເອງດ້ວຍຄວາມໂຫດຮ້າຍແລະອິດສາຢ່າງໜັກ.

ຄ. ໂຢຮັນເວົ້າວ່າ ທ້າວກາອິນຂ້າມຊາຍເພາະການເຮັດຂອງລາວຊົ່ວ ບໍ່ໝາຍຄວາມວ່າລາວຂ້າມຊາຍແລ້ວຈຶ່ງຊົ່ວລາວ ຊົ່ວເພາະວ່າລາວມາຈາກມານ (ຂໍ້ 12).

ພຣະເຈົ້າຊົງເປັນຄວາມຮັກ 1 ໂຢຮັນ 4:7-12

ກ. ໂຢຮັນເວົ້າເພີ່ມຄວາມເກົ່າໂດຍອ້າງເຖິງຄວາມຮັກມາຈາກພຣະເຈົ້າ “ຈົ່ງໃຫ້ເຮົາຮັກເຊິ່ງກັນແລະກັນ ເພາະວ່າຄວາມຮັກ

ມາຈາກພຣະເຈົ້າ” (ຂໍ້ 7). ແປວ່າພຣະເຈົ້າຊົງເປັນແຫລ່ງຫລືບໍ່ເກີດຂອງຄວາມຮັກໂດຍໄດ້ສົ່ງພຣະບຸດອັນສຸດທີ່ຮັກອົງດຽວຂອງພຣະອົງລົງມາຕາຍແທນຄວາມຜິດບາບຂອງຄົນຈຳນວນຫລາຍ ນີ້ແຫລະ ແມ່ນຄວາມຮັກທີ່ພຣະອົງສຳແດງອອກໃຫ້ເຫັນ. ອ່ານໂຢຮັນ 3:16.

ຂ. ຮັກກັນດ້ວຍການກະທຳແມ່ນພຣະເຈົ້າໄດ້ກະທຳເປັນຕົວຢ່າງຂ້າງເທິງແລ້ວ (ອ່ານຂໍ້ 9-10).

ຄ. ເຮົາເຊື່ອວ່າຄົນທີ່ເຊື່ອໄດ້ບັງເກີດໃໝ່ໃນພຣະເຈົ້າ, ເມື່ອເຊື່ອດັ່ງນັ້ນເຮົາກໍສົມຄວນເຮັດຕາມແບບຢ່າງຂອງພຣະບິດາ ຄື

ພຣະອົງໄດ້ເສັງສະລະ, ບໍ່ຫົງຫວງພຣະບຸດອົງດຽວໄວ້ ແຕ່ໄດ້ປະທານສິ່ງທີ່ພຣະອົງຊົງຮັກໃຫ້ແກ່ເຮົາ (ຂໍ້ 11-12).

ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າຊົງຮັກເຮົາກ່ອນ 1 ໂຢຮັນ 4:19-21

ບັດນີ້ເຮົາຮູ້ແລ້ວວ່າພຣະເຈົ້າຮັກເຮົາຫລາຍຈົນໄດ້ປະທານພຣະບຸດຂອງພຣະອົງໃນການສຳແດງຄວາມຮັກທີ່ມີການປະຕິບັດ, ດ້ວຍເຫດນີ້ເຮົາທັງຫລາຍສົມຄວນຮູ້ຈັກບຸນຄຸນໂດຍຕອບຮັກພຣະອົງແລະຟັງຄຳສອນຂອງພຣະອົງທີ່ສອນເຮົາດ້ວຍຄວາມຮັກ, ໂຢຮັນເວົ້າເພີ່ມໃຫ້ເຂົ້າໃຈວ່າ “ຝ່າຍເຮົາທັງຫລາຍໄດ້ຮັກເພາະພຣະອົງໄດ້ຊົງຮັກພວກເຮົາກ່ອນ” (ຂໍ້ 19). ດ້ວຍເຫດນີ້ຈຶ່ງມີເຫດຜົນສາມຢ່າງທີ່ຈະເຮົາຈະຮັກພຣະເຈົ້າຄື;

1. ເຮົາຮັກພຣະເຈົ້າເພາະພຣະເຈົ້າເປັນຜູ້ຮັກເຮົາກ່ອນ.
2. ເຮົາຮັກພຣະເຈົ້າເປັນການສົມຄວນເພາະພຣະອົງຊົງເປັນພຣະເຈົ້າຜູ້ໂຜດໃຫ້ເຮົາພົ້ນ.
3. ເຮົາຮັກພຣະເຈົ້າເພາະຄວາມຮັກອັນມີອຳນາດຂອງພຣະອົງເຮັດໃຫ້ເຮົາຮັກພຣະອົງຄືນ.

ໂຢຮັນວາງເງື່ອນໄຂວ່າ “ຖ້າຜູ້ໃດເວົ້າວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຮັກພຣະເຈົ້າ ແລະຍັງກຽດຊັງພີ່ນ້ອງຂອງຕົນ ຜູ້ນັ້ນກໍເປັນຄົນເວົ້າຕົວະ” (ຂໍ້ 20ກ). ແປວ່າຮັກພຣະເຈົ້າຈະຕ້ອງຮັກຄົນໃນຄອບຄົວພຣະເຈົ້າເປັນເຄື່ອງຕວງ, ເພາະໂຢຮັນເວົ້າຕໍ່ໄປວ່າ “ຜູ້ທີ່ບໍ່ຮັກພີ່ນ້ອງຂອງຕົນທີ່ຕາເຫັນແລ້ວ ກໍບໍ່ສາມາດຈະຮັກພຣະເຈົ້າທີ່ຕາບໍ່ເຫັນນັ້ນ” (ຂໍ້ 20ຂ). ແປວ່າເຮົາຈະຕ້ອງປະຕິບັດຕໍ່ພີ່ນ້ອງໃນຄວາມເຊື່ອຄືພຣະເຈົ້າປະຕິບັດຕໍ່ເພິ່ນ, ພຣະເຈົ້າຮັກເພິ່ນແນວໃດເຮົາຈຳຕ້ອງຮັກເພິ່ນແນວນັ້ນຈຶ່ງຈະຖືວ່າເຮົາຮັກພຣະເຈົ້າຢ່າງຖືກຕ້ອງ.

ດຣ. ຫຸມພັນ ວົງສຸວິດທ໌

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ
ບົດຮຽນທີ 11
ເຊື່ອໃນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ

ຂໍ້ພຣະຄຳພິສຳລັບບົດຮຽນນີ້:	1 ໂຢຮັນ 4: 1-6, 13-16ກ
ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພິ:	1 ໂຢຮັນ 4: 1-6, 13-16ກ
ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້:	ຄຣິສຕຽນເຊື່ອວ່າພຣະເຢຊູຊົງເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ
ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ:	ການເຊື່ອທີ່ຖືກຕ້ອງນັ້ນສຳຄັນຢ່າງໃດ?
ຈຸບສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:	ເພື່ອຄວາມໝັ້ນໃຈວ່າທ່ານໄດ້ເຊື່ອໃນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ

ຄຳນຳ

ຄຣິສຕຽນທຸກຊາດທຸກພາສາ, ທຸກນິກາຍ ໃຜຮູ້ກຳເຂົ້າໃຈວ່າຕົນເອງເຊື່ອຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແມ່ນແຕ່ພວກຜູ້ທຳນວາຍປອມໃນສັມພຣະຄຳພິກຳເຂົ້າໃຈວ່າຕົນເອງເຮັດຖືກຕ້ອງ ແຕ່ມີລາງຄົນຮອດບໍ່ມີຄວາມເຊື່ອ ແຕ່ແກ້ງເປັນຄົນເຊື່ອເພື່ອຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ ການແກ້ງເຮັດຂອງລາວຄືກ່ອນຜູ້ທີ່ເຊື່ອຊ້າ. ບົດຮຽນບົດນີ້ຈະຊ່ວຍທ່ານໃຫ້ຫລີກໜີຄົນແກ້ງເຊື່ອ ແລະຫລີກໜີພວກຜູ້ທຳນວາຍປອມ.

ການທົດສອບເບິ່ງວິນຍານ (1 ໂຢຮັນ 4:1-3).

ພວກໂຣມັນມີກິຈກັມຝ່າຍຈິດວິນຍານຢ່າງຫລວງຫລາຍ ພວກເຂົາມີພະຕ່າງໆນາໆ, ດັ່ງສາສນາ Greco-Roman, Mothraism ແລະສາສນາອື່ນໆທີ່ພວກໂຣມັນນັບຖືເພື່ອຊອກສແວງຫາທີ່ເພິ່ງທາງໃຈຫລືວິນຍານຈິດ ເມື່ອເປັນເຊັ່ນນັ້ນຈິ່ງມີພວກສວຍໂອກາດທຳນວາຍເຮືອງຮາວຕ່າງໆທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນໃນອະນາຄົດໃນຈຳນວນພວກຜູ້ທຳນວາຍນີ້ໄດ້ໃຊ້ຊື່ພຣະເຢຊູຄຣິດເປັນເຄື່ອງມື ດ້ວຍເຫດນີ້ຄຣິສຕຽນຫລວງຫລາຍຈິ່ງກາຍເປັນຄົນຫລົງທາງໄປແລ້ວ. ໂຢຮັນສອນພື້ນອງຄຣິສຕຽນໃຫ້ຮູ້ຈັກສັງເກດວິນຍານທີ່ເຂົາກ່າວມານັ້ນ ແມ່ນມາຈາກພຣະເຈົ້າແທ້ບໍ່ດັ່ງນີ້:

1. “ເຈົ້າທັງຫລາຍກໍຮູ້ຈັກພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ ຄືວິນຍານທັງປວງທີ່ຍອມຮັບຮູ້ວ່າພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ສະເດັດລົງມາຮັບຊາດເປັນມະນຸດ ວິນຍານນັ້ນກໍມາຈາກພຣະເຈົ້າ”. (ຂໍ້ 2).

2. ໂປໂລສະແດງໃຫ້ເຫັນໝາກຜົນຝ່າຍວິນຍານ “ຝ່າຍຜົນຂອງພຣະວິນຍານນັ້ນຄື ຄວາມຮັກ, ຄວາມຍິນດີ, ສັນຕິສຸກ, ຄວາມອົດກັ້ນໄວ້ນານ, ຄວາມປານີ, ຄວາມດີ, ຄວາມສັດຊື່, ຄວາມສຸພາບອ່ອນຫວານ, ການຮູ້ຈັກບັງຄັບຕົນ” (ຄາລາເຕັງ 5:22). ຈິ່ງສັງເກດວ່າຜູ້ທີ່ເວົ້າມີສິ່ງເຫລົ່ານີ້ບໍ່?

ຜູ້ສະຖິດນຳທ່ານນັ້ນກໍໃຫຍ່ກວ່າ (1ໂຍຮັນ 4:4-6)

ພວກຜູ້ທຳນວາຍປອມໄດ້ໃຊ້ນາມພຣະເຢຊູເປັນຂໍ້ອ້າງໃນການປະກາດຂອງເຂົາເປັນຕົ້ນເຫດໃຫ້ຫລາຍຄົນ ຫລົງເຊື່ອພວກເຂົາ ແຕ່ສຳລັບທ່ານແລ້ວໂຍຮັນກ່າວວ່າ “ສ່ວນເຈົ້າທັງຫລາຍກໍເປັນຝ່າຍພຣະເຈົ້າ ແລະໄດ້ ຊັບຊະນະເຂົາເຫລົ່ານັ້ນແລ້ວ” (ຂໍ້ 4n). ແປວ່າທຸກຄົນທີ່ຟັງໂຍຮັນກໍຢູ່ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ ເມື່ອເຂົາຢູ່ຝ່າຍພຣະ ເຈົ້າເຂົາກໍຊະນະພວກຜູ້ທຳນວາຍປອມ, ຊະນະຢ່າງໃດໂຍຮັນກ່າວຕໍ່ໄປວ່າ “ເພາະວ່າພຣະອົງຜູ້ຊົງສະຖິດ ໃນພວກເຈົ້າ” (ຂໍ້ 4ຂ). ແປວ່າພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງສະຖິດຢູ່ກັບເຂົານັ້ນເຮັດໃຫ້ເຂົາຊະນະ ບໍ່ແມ່ນເຂົາຊະນະດ້ວຍ ຕົວເຂົາເອງ, ເຫດຜົນທີ່ພຣະເຈົ້ານຳພາເຂົາໃຫ້ຊະນະນັ້ນກໍເພາະວ່າພຣະເຈົ້າ “ຊົງເປັນໃຫຍ່ກວ່າຜູ້ນັ້ນທີ່ຢູ່ ໃນໂລກ” (ຂໍ້ 4ຄ). ແປວ່າໃນໂລກນີ້ມີຊາຕານຄວບຄຸມຜູ້ບໍ່ເຊື່ອພຣະເຈົ້າໃຫ້ເຮັດຕາມມັນ ແຕ່ບໍ່ສາມາດຄວບ ຄຸມໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ເພາະພຣະອົງຊົງເປັນໃຫຍ່ແລະມີອຳນາດເໜືອຊາຕານ. “ສ່ວນເຮົາທັງຫລາຍ ເປັນຝ່າຍພຣະເຈົ້າ ຜູ້ທີ່ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າກໍເຊື່ອຟັງເຮົາ ຜູ້ທີ່ບໍ່ຢູ່ຝ່າຍພຣະເຈົ້າກໍບໍ່ເຊື່ອຟັງເຮົາ ດັ່ງນີ້ແຫລະ, ເຮົາ ທັງຫລາຍຈຶ່ງຮູ້ວິນຍານຂອງຄວາມຈິງແລະວິນຍານຂອງຄວາມຜິດ” (ຂໍ້ 6).

ເຮົາຮູ້ໂດຍສິ່ງນີ້ (1ໂຍຮັນ 4:12-16n)

1. ໂຍຮັນບອກເຄັດລັບໃຫ້ເຮົາເພື່ອເຮົາຈະເບິ່ງອອກວ່າຜູ້ໃດຢູ່ໃນພຣະເຈົ້າແທ້ໂດຍເວົ້າວ່າ “ດັ່ງນັ້ນແຫລະ, ເຮົາທັງຫລາຍຈຶ່ງຮູ້ວ່າພວກເຮົາຢູ່ໃນພຣະອົງ ແລະພຣະອົງຊົງສະຖິດຢູ່ໃນພວກເຮົາ” (ຂໍ້ 13n). ແມ່ນເພິ່ນ ແນໃສ່ຂໍ້ 12 ທີ່ກ່າວວ່າ “ຖ້າເຮົາທັງຫລາຍຮັກເຊິ່ງກັນແລະກັນ ພຣະເຈົ້າກໍຊົງສະຖິດຢູ່ໃນເຮົາທັງຫລາຍ ແລະ ຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງກໍສົມບູນໃນພວກເຮົາ” (ຂໍ້ 12).
2. “ຝ່າຍເຮົາທັງຫລາຍໄດ້ເຫັນແລະເປັນພະຍານວ່າ ພຣະບິດາໄດ້ຊົງໃຊ້ພຣະບຸດມາເປັນຜູ້ໂຜດມະນຸສ ໂລກໃຫ້ລອດພົ້ນ ຜູ້ໃດຍອມຮັບວ່າພຣະເຢຊູເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າກໍຊົງສະຖິດຢູ່ໃນຜູ້ນັ້ນ ແລະຜູ້ນັ້ນກໍຕັ້ງຢູ່ໃນພຣະເຈົ້າ” (ຂໍ້ 14-15).

ດຣ. ຫຸມພັນ ວົງສຸຣິດທ໌

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 12

ຄວາມເຊື່ອເຮັດໃຫ້ມີຊັຍ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:	1 ໂຢຮັນ 5
ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:	1 ໂຢຮັນ 5
ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້:	ຮັກແລະເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າ, ຮັກກັນແລະກັນ ແລະເຊື່ອໃນພຣະບຸດພຣະເຈົ້າ ເຮົາ ຈະມີຊັຍຊະນະໃນຊີວິດຄຣິສຕຽນ.
ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ:	ເຮັດແນວໃດເຮົາຈະຊະນະບັນຫາຊີວິດໃນວັນນີ້ແລະວັນໜ້າ?
ຈຸບສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:	ການຜູກພັນກັບຄົນທີ່ເຊື່ອຈະຊ່ວຍເປັນແຮງໃຈແນວໃດ?

ປະຕິບັດຄວາມຮັກ (1 ໂຢຮັນ 5:1-3)

- ຜູ້ໃດທີ່ເຊື່ອວ່າພຣະເຢຊູເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ນັ້ນກໍໄດ້ເກີດມາຈາກພຣະເຈົ້າ ແປວ່າລາວເປັນລູກຂອງພຣະເຈົ້າ, ເມື່ອເປັນລູກພຣະເຈົ້າລາວກໍຈະຮັກລູກຂອງພຣະອົງ ແປວ່າຮັກອ້າຍນ້ອງຂອງຕົນຜູ້ທີ່ບັງເກີດໃນພຣະເຈົ້າເຊັ່ນດຽວກັນ (ຂໍ້ 1). ຄືເຮົາຮັກອ້າຍນ້ອງຮ່ວມທ້ອງຂອງເຮົາໂດຍບໍ່ຕ້ອງມີໃຜບອກໃຫ້ຮັກເຮົາກໍຮັກກັນເພາະເປັນອ້າຍນ້ອງກັນ.
- ການສະແດງຄວາມຮັກຕໍ່ອ້າຍນ້ອງໃນພຣະເຈົ້າເປັນເຄື່ອງບົ່ງບອກວ່າ ເປັນຜູ້ປະຕິບັດບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ ແປວ່າເປັນຜູ້ເຮັດຕາມຄຳສັ່ງສອນຂອງພຣະເຈົ້າ.

ຄວາມເຊື່ອບໍ່ແມ່ນຄວາມຮູ້ສຶກ (1 ໂຢຮັນ 5:4-10)

ທຸກຄົນທີ່ເກີດຈາກພຣະເຈົ້າກໍມີຊັຍຕໍ່ໂລກ ແປວ່າຫາກເຊື່ອໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າແທ້ໆແລ້ວ ຄວາມເຊື່ອນັ້ນຈະເປັນເຄື່ອງປ້ອງກັນແລະຕໍ່ສູ້ຈົນໄດ້ຊະນະຕໍ່ຝ່າຍໂລກ ໂດຍສະເພາະຢ່າງຍິ່ງຊະນະຄຳສອນປອມຂອງພວກຄູສອນປອມ, ເຮົາຈະຊະນະຄວາມຄິດຢ່າງໂລກຢ່າງແນ່ນອນຫາກເຮົາເອົາຄວາມເຊື່ອເປັນເຂນ (ອ່ານ ເອເຟໂຊ 6:10-20). ເພາະວ່າຄວາມເຊື່ອບໍ່ແມ່ນຄວາມຮູ້ສຶກວ່າຕົນເອງພົ້ນ ແຕ່ເຊື່ອວ່າພົ້ນແລ້ວ.

ຊີວິດຕລອດໄປເລີ້ມວັນນີ້ (1 ໂຢຮັນ 5:11-13)

“ຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານີ້ ເຮົາຂຽນມາເຖິງເຈົ້າທັງຫລາຍທີ່ເຊື່ອໃນພຣະນາມພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ເພື່ອເຈົ້າທັງຫລາຍຈະໄດ້ຮູ້ວ່າພວກເຈົ້າມີຊີວິດອັນຕລອດໄປເປັນນິດ” (ຂໍ້ 13).

1. ທຸກຄົນທີ່ເຊື່ອໃນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ (ພຣະເຢຊູຄຣິດ) ມີຊີວິດຕະຫຼອດໄປເປັນນິດ.
2. ຊີວິດຕະຫຼອດໄປເປັນນິດນີ້ແມ່ນເລີ່ມແຕ່ມີເຮົາເຊື່ອໃນພຣະບຸດພຣະເຈົ້າ.
3. ຊີວິດຕະຫຼອດໄປເປັນນິດບໍ່ແມ່ນທີ່ແຜ່ນດິນ ໂລກນີ້ ແຕ່ແມ່ນ ໂລກໜ້າ.

ຫລັກຖານອັນສໍາຄັນທີ່ບົ່ງບອກວ່າເຮົາມີຊີວິດອັນຕະຫຼອດໄປເປັນນິດນັ້ນແມ່ນເຮົາມີພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ໂດຍເຊື່ອໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະບຸດ ນີ້ແມ່ນຫລັກຖານວ່າເຮົາມີຊີວິດອັນຕະຫຼອດໄປໃນພຣະເຈົ້າ. ເຮົາບໍ່ຕ້ອງໄປ ຖາມໃຜວ່າເຮົາມີຊີວິດອັນຕະຫຼອດໄປຫລືບໍ່? ເຮົາຄວນຖາມຕົວເອງວ່າເຮົາມີພຣະບຸດຫລືບໍ່?

ຊີວິດຂຶ້ນກັບຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ (1 ໂຢຮັນ 5:14-21)

ການທູນຂໍທີ່ໂຢຮັນກ່າວມີຄວາມສໍາຄັນຢູ່ສອງປະການຄື;

1. ທູນຂໍຕາມນໍ້າພຣະທັຍພຣະອົງ
2. ພຣະອົງຊົງໂຜດຟັງ ແປວ່າຕອບຄໍາທູນຂໍນັ້ນ

ດັ່ງນັ້ນເຮົາຄວນຈະຮຽນຮູ້ວ່າອັນໃດເປັນນໍ້າພຣະທັຍພຣະເຈົ້າ, ຫາກເຮົາຮູ້ວ່າເຮົາເຮັດອັນໃດເປັນທີ່ພໍພຣະ ທັຍພຣະເຈົ້າເຮົາ ກໍຄວນທູນຂໍສິ່ງນັ້ນແລ້ວພຣະອົງກໍຈະປະທານສິ່ງນັ້ນໃຫ້ “ແລະຖ້າເຮົາທັງຫລາຍຮູ້ວ່າພຣະ ອົງຊົງໂຜດຟັງແລ້ວ ເມື່ອພວກເຮົາທູນຂໍສິ່ງໃດ ພວກເຮົາຈຶ່ງຮູ້ວ່າພວກເຮົາໄດ້ຮັບສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຂໍຈາກພຣະ ອົງນັ້ນ” (ຂໍ້ 15).

ເລື່ອງຄວາມຜິດບາບສອງຢ່າງທີ່ຜູ້ຄົນມີຄໍາຖາມກັນຢູ່ຕະຫຼອດມາຄື;

1. ຄືບາບທີ່ນໍາໄປສູ່ຄວາມຕາຍ.
2. ບາບທີ່ບໍ່ນໍາໄປສູ່ຄວາມຕາຍ.

ໂຢຮັນບອກຢ່າງແຈ້ງວ່າ “ເຮົາທັງຫລາຍຮູ້ແລ້ວວ່າຄົນທີ່ເກີດຈາກພຣະເຈົ້າກໍບໍ່ເຮັດໃຫ້ບາບຕາມເຄີຍ” (ຂໍ້ 18ກ). ແທນທີ່ເຮົາຈະໄປສົນໃຈວ່າບາບອັນໃດນໍາໄປສູ່ຄວາມຕາຍ ແລະບາບອັນໃດບໍ່ນໍາໄປສູ່ຄວາມຕາຍ ເຮົາຄວນຈະໄປສົນວ່າເຮົາໄດ້ບັງເກີດໃນພຣະເຈົ້າແທ້ບໍ່ ເພາະໂຢຮັນບອກວ່າຄົນທີ່ບັງເກີດໃນພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ ເຮັດບາບຕາມເຄີງ ແປວ່າແຕ່ກ່ອນເຮັດບາບ ແຕ່ເມື່ອບັງເກີດໃນພຣະເຈົ້າແລ້ວບໍ່ເຮັດບາບຕາມທີ່ເຄີຍເຮັດ ມາ.

ດຣ. ທຸມພັນ ວົງສຸຣິດທ໌

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 13

ເຮັດງານທີ່ມອບໝາຍ

<u>ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:</u>	2 ໂຢຮັນ 1-2, 7-11; 3 ໂຢຮັນ 1-11
<u>ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:</u>	2 ໂຢຮັນ ແລະ 3 ໂຢຮັນ
<u>ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້:</u>	ແບ່ງປັນຂ່າວປະເສີດຢ່າງສລາດແລະບໍ່ເຫັນແກ່ຕົວ.
<u>ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ:</u>	ທ່ານມີວິທີແບ່ງປັນຢ່າງສລາດແລະບໍ່ເຫັນແກ່ຕົວແລ້ວບໍ່?
<u>ຈຸບສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:</u>	ເພື່ອເພີ່ມວິທີການແບ່ງປັນຢ່າງສລາດແລະບໍ່ເຫັນແກ່ຕົວ.

ຄຳນຳ

ບົດຮຽນວັນນີ້ຈະເວົ້າເຖິງຈິດໝາຍຂອງອັດສາວິກໂຢຮັນທີ່ຖ່ອມຕົວລົງຂຽນຈິດໝາຍ ໂດຍໃຊ້ນາມວ່າເຖົ້າແກ່, ໂຢຮັນໄດ້ຂຽນເຖິງພວກແມ່ຍິງທີ່ຖືກຊົງເລືອກ ແລະຂຽນເຖິງທ່ານຄາໂຢຜູ້ດູແລຄຣິສຕະຈັກ.

ຫາກເຮົາຮັກພຣະເຢຊູເຮົາຈະຮັກໂບດ (2 ໂຢຮັນ 1-2)

ອັດສາວິກໂຢຮັນໄດ້ວາງຕົວເປັນແບບຢ່າງທີ່ເພີ່ນຮັກພຣະເຢຊູຜູ້ຊົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ ເພີ່ນໄດ້ພິສູດໃຫ້ເຫັນວ່າ ຄຣິສຕຽນທີ່ເວົ້າວ່າຮັກພຣະເຢຊູຈະສະແດງຄວາມຮັກຕໍ່ປະຊາກອນຂອງພຣະອົງ ໂດຍການກະທຳຕໍ່ຄົນທັງປວງເໝືອນພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ກະທຳກັບເຂົາ.

1. ວິທີຂຽນຈິດໝາຍໃນສັມຍບູຮານນັ້ນເພີ່ນບໍ່ມີກະດາດເຈັ້ງເພື່ອຂຽນຂໍ້ຄວາມການບັນທຶກພຣະຄຳພີ ເພີ່ນໄດ້ໃຊ້ແຜ່ນໜັງທີ່ຮ້ອງວ່າ Scroll ເປັນກໍ່ ເມື່ອເປັນດັ່ງນັ້ນກໍເປັນເຫດຜົນອັນນຶ່ງທີ່ເພີ່ນລົງຊື່ຜູ້ຂຽນກ່ອນຂຽນຈິດໝາຍ ເພື່ອຜູ້ອ່ານຈະໄດ້ຮູ້ວ່າມາຈາກຜູ້ໃດ.
2. ໂຢຮັນຂຽນເຖິງກຸ່ມສະຕຣີໃນນາມເປັນຜູ້ເຖົ້າຜູ້ແກ່ທີ່ມີຄວາມຮັກແພງຄະນະສະຕຣີແລະພວກຫຸ່ມນ້ອຍເພາະຄົນເຫລົ່ານີ້ໃຊ້ຊີວິດຢູ່ໃນໂອວາດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ການຢູ່ໃນໂອວາດຂອງເຂົາເຮັດໃຫ້ໂຢຮັນຮັກເຂົາ ແລະສາວິກຜູ້ອື່ນກໍຮັກເຂົາດ້ວຍ. ລູກຟັງຄວາມພໍ້ແມ່ງຍ່ອມມີຄວາມພາກພູມໃຈແລະຍິນດີກັບລູກນັ້ນ.

ຫາກເຮົາຮັກເຮົາກໍປະຕິບັດຕາມຄຳສອນ (2 ໂຢຮັນ 7-11).

ການປະຕິບັດຕາມຄໍາສອນເປັນເຄື່ອງພິສູດວ່າຮັກແທ້ໆ ມັນບໍ່ຕ່າງຫຍັງກັບເຮົາເວົ້າກັບລູກເຮົາວ່າ “ທາກລູກ ຮັກພໍ່ຮັກແມ່ຈຶ່ງຟັງຄວາມພໍ່ຄວາມແມ່ເນີ” ທ່ານອງດຽວກັນທາກເຮົາເວົ້າວ່າເຮົາຮັກພຣະເຢຊູເຮົາກໍຄວນ ປະຕິບັດຕາມຄໍາສອນທລີມີຊີວິດຢູ່ໃນໂອວາດຂອງພຣະອົງ.

1. ໂຢຮັນສອນໃຫ້ຄຣິສຕຽນທີ່ຮັກພຣະເຢຊູຄຣິດ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຄໍາສອນໂດຍບໍ່ໃຫ້ຫລົງໄປຟັງພວກຕໍ່ສູ້ ພຣະຄຣິດ “ຈົ່ງລະວັງຕົວໃຫ້ດີ ເພື່ອພວກທ່ານຈະບໍ່ເສັ້ງຜົນປໂຍດໃນການເຮັດຂອງຕົນ” ອາດໝາຍຄວາມ ວ່າທາກໄປຫລົງເຊື່ອຟັງພວກຕໍ່ສູ້ພຣະຄຣິດແລ້ວທ່ານຈະເສັ້ງພຣະເຢຊູ ຫລືທ່ານອາດຂາດຈາກພຣະເຢຊູ ເພາະວ່າມີຫລາຍຄົນໄດ້ຫລົງທາງໄປແລ້ວ.
2. ໂຢຮັນເຕືອນວ່າບໍ່ໃຫ້ຮັບຕ້ອນຜູ້ທີ່ບໍ່ຢູ່ໃນໂອວາດ (ຂໍ້ 10)
3. ຜູ້ບໍ່ຢູ່ໃນໂອວາດແປວ່າ ຜູ້ບໍ່ດໍາລົງຊີວິດໃນພຣະໂອວາດ (ຄໍາສອນ) (ຂໍ້ 9)
4. ຜູ້ທີ່ຕ້ອນຮັບເຂົາກໍເປັນພວກດຽວກັບເຂົາ (ຂໍ້ 11) ແປວ່າບໍ່ແມ່ນຢູ່ຝ່າຍພຣະຄຣິດ.

ທາກຮັກຈະລົງທຶນໃນຄຣິສຕະຈັກພຣະອົງ (3 ໂຢຮັນ 1-11).

ທ່ານຄາໂຢຜູ້ປົກຄອງໂບດໄດ້ລົງທຶນຕ້ອນຮັບຜູ້ຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ ແລະລົງທຶນສອນພຣະທັມໃນຖ້ຳມາກາງ ຄວາມອ່ອນແອທາງຮ່າງກາຍ ແຕ່ຈິດໃຈນັ້ນພ້ອມສເມີ.

1. ຄາໂຢໄດ້ລົງທຶນຕ້ອນຮັບແລະສັ່ງສອນພຣະທັມໂດຍບໍ່ທໍ້ຖອຍຕໍ່ບັນຫາຮ່າງກາຍຂອງເພິ່ນໂຢຮັນຄິດເປັນ ຫ່ວງແລະອ້ອນວອນເພື່ອຄາໂຢ (ຂໍ້ 2).
2. ມີພວກຜູ້ປະກາດຜ່ານໄປທາງບ້ານຄາໂຢເພິ່ນກໍຕ້ອນຮັບໄວ້ໃນບ້ານດ້ວຍຄວາມເຕັມໃຈ ພວກນີ້ມາລາຍ ງານໃຫ້ໂຢຮັນຮູ້ເຖິງຫລັກຄວາມເຊື່ອແລະການນໍາຂອງຄາໂຢ ເຮັດໃຫ້ໂຢຮັນດີໃຈຫລາຍ (ຂໍ້ 3-8)
3. ໂຢຮັນເປີດເຜີງດີໂອເທເພຕັ້ງຕົນເອງເປັນໃຫຍ່ບັງຄັບຄຣິສຕະຈັກ (ຂໍ້ 9-10).
4. ການເລືອກແບບຢ່າງ (ຂໍ້ 11).

ດຣ. ທຸມພັນ ວົງສຸຣິດທ໌